

ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗ

ΔΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΟΣ • ΜΑΪΟΣ-ΙΟΥΝΙΟΣ 2018
Τ.Θ. 1308, Τ.Κ. 380 01 ΒΟΛΟΣ, ΤΗΛ.: 24210 93502, 24210 93510, FAX: 24210 67903
ΚΩΔΙΚΟΣ: 2369

"Η ΟΡΘΟΔΟΞΙΑ ΕΙΝΑΙ Η ΕΝΟΠΟΙΟΣ ΜΑΣ ΔΥΝΑΜΗ"

Mέ τι δέουσα λαμπρότητα ὁ Βόλος τίμησε καὶ φέτος τῇ μνήμῃ τῶν Ἅγιών Βασιλέων καὶ Ἰσαποστόλων Κωνσταντίνου καὶ Ἐλένης, μὲ ἐπίκεντρο τὸν περικαλλῆ ὅμώνυμο Ἱερό Νάο, πού δεσπόζει στὸν παραλία τῆς πόλης.

Τὴν παραμονὴν τῆς ἑορτῆς τελέστηκε ὁ Μέγας Πανηγυρικός Ἐσπερινός, χοροστατοῦντος τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Δημητριάδος κ. Ἰγνατίου, παρουσίᾳ πλήθους Κληρικῶν μας, τοῦ Περιφερειάρχου Θεσσαλίας κ. Κώστα Ἀγοραστοῦ, τοῦ Βουλευτοῦ Μαγνησίας κ. Χρήστου Μπουκάρου, ἐκπροσώπων τῆς Τοπικῆς Αὐτοδιοίκησης, τῶν Στρατιωτικῶν, Λιμενικῶν, Ἀστυνομικῶν καὶ Πυροσβεστικῶν Ἀρχῶν καὶ μεγάλου πλήθους πιστῶν. Στό τέλος τοῦ Ἐσπερινοῦ πραγματοποιήθηκε ἡ καθιερωμένη λιτανεία στὸν παραλία τῆς πόλης, ὑπό τούς πᾶντας τῆς φιλαρμονικῆς τοῦ Δήμου, στὸν ὥποια συμμετεῖχαν μέλη πολιτιστικῶν σωματείων, φορώντας παραδοσιακές στολές.

Μπροστά στὸ μνημεῖο τῶν Ἡρώων τελέστηκε ἡ ἀρτοκλασία καὶ ὁ Σεβ. Ποιμενάρχης μας ἀπούθυνε τὸν ἑορτιο πανηγυρικό καιρετισμό του, ὅπου ἐπεσῆμανε ὅτι «ἡ γιορτή αὐτῆς εἶναι μιά εὐκαιρία νά ἐντρυφίσουμε στίς ἀλλήθειες τῆς ιστορίας. Ὁ Κωνσταντίνος ὑπῆρξε Μέγας, γιατί δημιούργησε μιά αὐτοκρατορία, τὴν Βυζαντινή, ἐνωμένη στὸν πίστη, πού ἔζησε στὸν χρόνο γιά περισσότερα ἀπό μία χιλιετία. Ὁ Κωνσταντίνος ὑπῆρξε καὶ Ἅγιος, γιατί, ἐπηρεασμένος ἀπό τὸν Χριστιανὸν Μητέρα του Ἐλένη, ἐργάστηκε καὶ γιὰ τὴν ἐνόπτητα τῆς Ἐκκλησίας, πού χάρη σ' αὐτὸν βγῆκε ἀπὸ τῆς Κατακόμβης, ἐνῶ συγκρότησε τὴν Α' Οἰκουμενική, ἐν Νικαίᾳ, Σύνοδο, πού ἔθεσε τὰ θεμέλια τῆς Συνοδικόπτητας στὸν Ἐκκλησία καὶ διέσωσε τὸν ἀληθεῖα τῆς πίστεως. Ὁφείλουμε νά ἀντλοῦμε διδάγματα μέσα ἀπό τὴν ιστορία, μιά ιστορία δική μας. Εἶναι σαφῆς ἡ προσπάθεια, κατά τό παρελθόν, νά διαγραφεῖ τὸ Βυζαντινὸν ιστορία καὶ νά ἐπιβληθεῖ ἡ ἄποψη ὅτι οἱ σημερινοί Ἐλληνες ἔχουμε ἀπ' εὐθείας ἔξαρτηση ἀπό τὴν ἀρχαιότητα. Ὁμως, ἡ ιστορικὴ ἀλήθεια εἶναι διαφορετική. Γιά 400 ὄλόκληρα χρόνια αὐτός ὁ λαός κράτη-

σε zωντανή τὴν Ὁρθόδοξην πίστη του, πού δέν τοῦ ἐπέτρεψε νά ἀφομοιωθεῖ ἀπό τὸ Ἰσλάμ, ἔμεινε ἐνωμένος μὲ τὴ Θεία Λειτουργία, μὲ τὴν Ἐλληνικὴ γλώσσα, κάρη στούς παπάδες καὶ στούς καλόγερους, μὲ τὴν ιστορία του, πού ζεκινᾶ ἀπό τὴν ἀρχαιότητα, διέρχεται τὴ μεγάλη Βυζαντινὴ περίοδο καὶ φθάνει μέχρι τὶς μέρες μας. Τὸ Βυζαντίο δημιούργησε πολιτισμό ἀξεπέραστο, εἶχε πνεῦμα οἰκουμενικό, πού χώνευε πολιτισμούς, ἐκχριστιάνιζε λαούς, μπρορεσε, μὲ βάση τὸ Ρωμαϊκό δίκαιο, τὴν Ἐλληνικὴ γλώσσα καὶ τὴν Ὁρθόδοξην πίστη, νά δώσει κιλια χρόνια ιστορίας, λαμπρῆς καὶ μεγάλης καὶ ἔγινε τὸ ἀνάχωμα γιά νά μήν κατακτηθεῖ ὄλόκληρη Εύρωπη ἀπό τὸ Ἰσλάμ. Τὴν ἴδια στιγμή οἱ Βυζαντινοί λόγιοι πέρασαν στὸν Δύση καὶ τῆς ἔδωσαν τὴ δυνατότητα νά ξαναφρεῖ τὸν ἀρχαῖο Ἐλληνικό πολιτισμό, νά βγει ἀπό τὸ σκοτάδι τοῦ Μεσαίωνα καὶ νά ζησει τὴν δική της Ἀναγέννηση...».

Σέ ἄλλο σημεῖο τῆς ὥμιλα του ὁ κ. Ἰγνατίος παρατήρησε ὅτι «ὁ Κωνσταντίνος ὑπῆρξε Μέγας, γιατί κράτησε ἐνωμένο τὸν λαό. Ὁ ἀληθινός ἱγέτης πρέπει νά ἔχει ἐνωμένο τὸν λαό μὲ τὴν πίστη καὶ τὰ ὄραματά του. Τὸ ὄραμα τοῦ Σταυροῦ κράτησε ἐνωμένο τὸν στρατό του καὶ ἡ Ὁρθόδοξη πίστη κράτησε ἐνωμένο τὸν λαό του. Γι' αὐτό, ὁ Κωνσταντίνος εἶναι ὑπόδειγμα ἱγέτου... Ἡ σημερινή γιορτή μᾶς ξαναδίνει τὴν εὐκαιρία νά μιλήσουμε γιά τὴν ἐνοποιό δύναμη

στὸν πατρίδα μας, πού δέν εἶναι ἄλλη ἀπό τὴν Ὁρθόδοξην πίστη. «Οποιος διακυβεύει αὐτή τὴν ἐνόπτητα, ὅποιος ὑποτιμᾷ αὐτὴν τὴν πίστη, δέν μπορεῖ νά σταθεῖ ὡς ἀληθινός ἱγέτης αὐτοῦ τοῦ τόπου καὶ τοῦ λαοῦ, δέν θά εἶναι ἀξιος τῆς ιστορίας. Αὐτό πού θά μᾶς κρατήσει ὅρθιους σήμερα εἶναι ή διαχρονικότητα τῆς ιστορίας καὶ τῆς παράδοσής μας, ή κοινή πίστη, πού μᾶς διαφύλαξε καὶ μᾶς ἐλευθέρωσε καὶ κρατᾶ τὸ πνεῦμα μᾶς ἐλεύθερο, μέσα σ' ἐναν κόσμο πού παραπαίει...».

Περαίνοντας τὸν λόγο του ὁ Σεβασμιώτατος, ἐπεσήμανε τὸν

"Η ΟΡΘΟΔΟΞΙΑ ΕΙΝΑΙ Η ΕΝΟΠΟΙΟΣ ΜΑΣ ΔΥΝΑΜΗ"

Συνέχεια ἀπό τή σελ. 1.

κρισιμότητα τῶν καιρῶν, ὅσον ἀφορᾶ στὸν λήψη μεγάλων ἀποφάσεων στὰ ἑθνικά μας θέματα: «Ἐύχομαι στὸν Βουλευτὴν καὶ σὲ ὅλους τοὺς Βουλευτές, νά σταθοῦν ἀντίξιοι τῶν περιστάσεων, σ' αὐτή τή Βουλή, πού θά πάρει καίριες ἀποφάσεις γιά τὴν ὑπεράσπιση τῆς ἴστορικῆς μας ἀλήθειας. Θέλω κάποια στιγμή νά μποροῦμε νά σᾶς ἐμπιστευθοῦμε ὅλους μαζί, γιατί τώρα θά γράψετε ἴστορία ή θά διαγραφεῖτε ἀπό τὴν ἴστορία...». Εύκνηθηκε, τέλος, σὲ ὅλους

τούς ἐκπροσώπους τῶν Δημοτικῶν, Στρατιωτικῶν καὶ Λιμενικῶν
Ἀρχῶν καλή δύναμι στό ἔργο τους, μέ σκοπό πάν ἀσφάλεια καὶ
πάν ἐνόπτια τοῦ λαοῦ μας.

• Ανήμερα τῆς ἔօρτης τελέστηκε Πανηγυρική Θεία Λειτουργία, ιερουργούντος τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου μας κ. Ἰγνατίου, παρουσίᾳ τοῦ Λιμενάρχου Βόλου, Πλοιάρχου Ἐμμανουὴλ Κανάλη, καὶ πλήθους λαοῦ. Τόν Θεϊο Λόγο κήρυξε ὁ Πρωτοσύγκελλος τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἀρχιμ. Δαμασκηνός Κιαμέτης. Στό τέλος τῆς Θείας Λειτουργίας ὁ Σεβασμιώτατος εὐχαριστησε ὅλους ὅσοι συνέβαλαν στὴν πραγματοποίηση τῆς Πανηγύρεως, ἔξαιρέτως δέ το Λιμενικό Σῶμα, γιά τὴν ποικίλη βοήθεια καὶ τὴν πολύτιμη συνεργασία του.

Ψερατικά σημειώματα

Ο ΑΛΗΘΙΝΟΣ ΘΕΟΣ ΚΑΙ ΤΟ ΟΝΟΜΑ ΤΟΥ

1. Ὁ φυσικός κόσμος, ὁ ἀνθρωπος καὶ τὸ σύμπαν φανερώνουν καὶ «μιλοῦν» μὲν βεβαιότητα, ὅτι ὑπάρχει πάνσοφος καὶ παντοδύναμος δημιουργός Θεός, ὁ Ὄποιος εἶναι ἔνα μυστήριο καὶ ἔνα μέγεθος πέρα καὶ πάνω ἀπό τίς ἀντιληπτικές ἱκανότητες τοῦ νοῦ τοῦ ἀνθρώπου καὶ δέν μπορεῖ νά το προσεγγίσει, νά το ἀνακαλύψει, νά το ἐρευνήσει καὶ νά το γνωρίσει μέ τι λογική, τή σοφία καὶ τίν ἐπιστήμη. Οἱ σκέψεις καὶ οἱ συλλογισμοί πού κάνει καὶ διατυπώνει γιά τόν Θεό εἶναι «εἰδῶλα», δηλαδή εἰκασίες, ύποθέσεις ἀνύπαρκτες, πλάνες καὶ ψέματα (Γρηγόριος ὁ Θεολόγος P.G. 36, 33 A).

2. Ὁ ἀληθινός Θεός ἀποκαλύπτεται, φανερώνεται ὁ ἕδιος στὸν ἄνθρωπο καὶ τὸν καλεῖ νά τὸν πιστέψει. Αὐτή ἡ φανέρωσί Του γίνεται προϊδευτικά μέσα στὴν ἱστορία τοῦ κόσμου στὸν χῶρο τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης ἀρχικά καὶ ὀλοκληρώνεται στὸν χῶρο τῆς Καινῆς Διαθήκης καὶ τῆς Ἔκκλησίας. Ἡ ἀποκαλύψη καὶ φανέρωση τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ ἔγινε ἀπό τὸν Θεάνθρωπο Ἰησοῦ Χριστό, τὸν σαρκωμένο Υἱό καὶ λόγο τοῦ Πατέρα Θεοῦ. Εἶναι χαρακτηριστικά τὰ λόγια τοῦ Ἐναγγελιστού Ἰωάννου: «Τό Θέο δέν τὸν εἶδε κανείς ποτέ. Μᾶς ἐξήγησε καὶ μᾶς δίδαξε ποιός εἶναι ὁ ἀληθινός Θεός ὁ Ἰησοῦς Χριστός, ὁ μονογενής Υἱός, πού εῖναι μέσα στὴν ἀγκαλιά τοῦ Πατέρα Θεοῦ... Ἡ ἀλήθεια ἥρθε σ' ἐμᾶς μὲ τὸν Ἰησοῦ Χριστό» (Ιωάν. 1,17-18).

3. Ὁ ίδιος ὁ Χριστός ὁμολόγησε ὅτι ἐφανέρωσε, ὅσο μποροῦσαν νά καταλάβουν οἱ ἄνθρωποι, τὸ μυστήριο τοῦ Θεοῦ, μέ τι διδασκαλία Του. Ὁ Θεός πού δίδαξε δέν εἶναι ἔνας μυθικός ἢ φιλοσοφικός ἀνύ-

παρκτος Θεός, ἀλλά εἶναι ὁ «ῶν», δηλ. ὁ Θεός πού ὑπάρχει πραγματικά, ὁ ζωντανός καὶ ἀληθινός (‘Ιωάν. 6, 46. 14, 8-11. Ἔξ. 3, 14. Ἀπ. 1, 4, 8). Ὁ Θεός πού δίδαξε ὁ Ἰησοῦς Χριστός εἶναι ΕΝΑΣ καὶ ΤΡΙΑΔΙΚΟΣ, εἶναι ἔνα μυστήριο, πού τό ἀποτελοῦνται τρεῖς συνειδητές, πνευματικές προσωπικότητες: ὁ ΠΑΤΕΡΑΣ, ὁ ΥΙΟΣ καὶ τὸ ΑΓΙΟ ΠΝΕΥΜΑ, πού ἔχουν πάντα ἴδια οὐσία, πάντα σοφία, δύναμην καὶ δόξα καὶ ζοῦν ὡς μά κοινωνία ἐνόπτας καὶ ἀγάπης, μέ κοινά καὶ ιδιαίτερα γνωρίσματα. Τίνι ἐνόπτα καὶ πάντα τριαδικότητα τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ πάντα δίδαξε καθαρά ὁ Χριστός μέ πάντα ἐντολή Του στούς Ἀποστόλους «νά βαπτίζουν τούς πιστούς στό ΟΝΟΜΑ τοῦ ΠΑΤΡΟΣ καὶ τοῦ ΥΙΟΥ καὶ τοῦ ΑΓΙΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ» (Ματθ. 28, 19), ὅχι στά ὄνόματα.

4. Ἄρα, τὸ ΟΝΟΜΑ τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ, πού δίδαξε ὁ Χριστός, εἶναι τὰ τρία πρόσωπα μαζί: ὁ ΠΑΤΕΡΑΣ, ὁ ΥΙΟΣ καὶ τὸ ΑΓΙΟ ΠΝΕΥΜΑ. Αὐτό το ιαδικό ΟΝΟΜΑ εἶναι τὸ Ὀνομα τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ. Εἶναι ἔνας Θεός μυστήριο, πού δέν το χωράει ὁ νοῦς, πού δέν μπορεῖ νά το κατανοήσει, πού εἶναι πάνω ἀπό τή λογική. Εἶναι ἐνδεικτική τοῦ ἀρρώτου αὐτοῦ μυστηρίου ἡ διδασκαλία του Χριστοῦ: «΄Οποιος βλέπει ἐμένα, βλέπει τόν Πατέρα Θεό», «΄Εγώ καί ὁ Πατέρας Θεός εἴμαστε ἐνωψένοι...΄ Εγώ εἰμι μέσα στόν Πατέρα καί ὁ Πατέρας μέσα σ΄΄Εμένα», «Τό Άγιο Πνεύμα εἶναι μέσα στόν Πατέρα καί ἐκπορεύεται ἀπό τόν Πατέρα... Εἶναι ἄλλος Παράκλητος, ὅπως ΄Εγώ...» (΄Ιω. 14, 6). «΄Οποιος θέλει νά είναι μέσα στήν ἀλήθεια, ἀκούει καί πιστεύει στή διδασκαλία μου», εἶπε ὁ Χριστός» (΄Ιω. 18, 37), διαφορετικά, εἶναι στό σκοτάδι (΄Ιωάν. 8, 12). Ο ΕΝΑΣ ΘΕΟΣ εἶναι μία ΤΡΙΑΔΑ ΘΕΙΩΝ ΠΡΟΣΩΠΩΝ μέ κοινή ΘΕΙΑ ΟΥΣΙΑ.

5. Αὐτὸν τὸν Τριαδικό ENA ἀληθινό Θεό παρέλαφαν οἱ Ἀπόστολοι ἀπὸ τὸν Χριστό. Αὐτὸν πίστεψαν καὶ κήρυξαν παντοῦ (Β' Κορ. 13, 13). Αὐτὸν ἄφορσαν στὸν Ἐκκλησίᾳ, ὡς βάστι τῆς ἀληθινῆς πίστης τοῦ Χριστοῦ. Αὐτὸν δίδαξε ἀπὸ ἀρχῆς καὶ διδάσκει μὲν ἀκρίβεια ἡ Ὁρθόδοξη Ἐκκλησίᾳ, μέσα ἀπὸ τὴν Θεολογία τῶν ἀγίων πατέρων, καὶ Αὐτὸν καλεῖ νά πιστέψουν οἱ ἀνθρώποι, γιά νά σωθοῦν, γιά νά ἐνωθοῦν μαζί Του καὶ νά ζίσουν στὸν αἰώνια βασιλεία Του. «Δόξα στὸν Πατέρα, στὸν Υἱό καὶ στὸ Ἀγιό Πνεῦμα, τὸν ENA καὶ MONON ἀληθινό τριαδικό Θεό, τώρα, πάντοτε καὶ αἰώνια». ●

Άρχιμ. Αθανάσιος Κολλᾶς, Ιεροκήρυκος

Πεντηκοστήν ἑορτάζομεν καί Πνεύματος ἐπιδημίαν

ΤΟΥ ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΥ ΚΑΡΔΑΤΖΗ, ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΥ Ι.Ν. ΑΓ. ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΒΟΛΟΥ

Σέ μία ἀπό τίς μεγάλες ἑορτές τῶν Ἰουδαίων, τὸν Πεντηκοστήν, οἱ Ἐβραῖοι γιόρταζαν, ὅπως ἀποκαλεῖται στὸν Π.Δ., τὴν λεγόμενην ἑορτὴν τοῦ Θερισμοῦ ἢ ἑορτὴν τῶν Ἐβδομάδων (Ἐξ. 23, 16 καὶ 34, 22), ἢ ὅποια ἦταν καθαρά γεωργική ἑορτή. Αὐτὴν ἐλάμβανε κώρα τὸν πεντηκοστήν ἡμέρα ἀπό τὸν Ἰουδαϊκό Πάσχα, κατὰ τὸν ὅποια ἢ κεφαλὴν κάθε οἰκογενείας προσέφερε στὸν Θεόν ἓνα δεμάτι κριθάρι, καθὼς καὶ τὰ πρωτογενενήματα ἀπό τὸν θερισμό τῶν δημητριακῶν. Ἡ πράξη αὐτῆς ὑποδήλωντες τὴν ἐπιθυμίαν κάθε οἰκογενείας γιά εἰρηνική σχέσην μὲ τὸν Θεόν. Μετά τὸν καταστροφὴν τοῦ Ναοῦ τοῦ Σολομῶντος, τὸ 70 μ.Χ., ὅποτε δέν ἦταν δυνατόν νά γίνει ἢ προσφορά τῶν πρωτογενενημάτων στὸν Ναό, ἢ γιορτὴν πῆρε ἄλλο περιεχόμενο, καὶ ἡ ἡμέρα αὐτή θεωρεῖται ως ἀνάμνηση τῆς νομοθεσίας, δηλ. τῆς παράδοσης τῶν Δέκα Ἐντολῶν ἀπό τὸν Θεόν στὸν Μωυσῆν στὸ δρός Σινᾶ. Αὐτή δέ ἢ παράδοση ἐπικράτησε ἀπό τότε στὴν ραβινικὴν γραμματείαν.

Στὸν Κ.Δ. Πεντηκοστήν ὀνομάζεται ἢ ἐπιφοίτηση τοῦ Ἀγίου Πνεύματος στοὺς Ἀποστόλους, πού συνέβη τὸν πεντηκοστήν ἡμέρα ἀπό τὸν Ἀνάστασην τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ (Πράξ. 2, 1-41). Μέχρι αὐτοῦ τὸν Ἰουδαϊκήν ἑορτὴν τῆς Πεντηκοστῆς, ἦταν συγκεντρωμένοι στὰ Ἱεροσόλυμα πλήθος λαοῦ ἀπό πολλές περιοχές: Πάρθοι καὶ Μῆδοι καὶ Ἐλαμίτες, καὶ οἱ κατοικοῦντες τὸν Μεσοποταμίαν, τὸν Ἰουδαίαν καὶ τὸν Καππαδοκίαν, τὸν Πόντο καὶ τὸν Μ. Ἀσία, τὸν Φρυγίαν καὶ τὸν Παμφυλίαν, τὸν Αἴγυπτο καὶ τὰ μέρη τῆς Λιβύης, Ρωμαῖοι Κρήτες καὶ Ἀραβεῖς. Οἱ καθένας ἀπό αὐτοὺς ἀκούγει τὸ κίρυγμα τῶν Ἀποστόλων στὴ δική του γλώσσα. Τρεῖς χιλιάδες ἀπό αὐτοὺς πίστεψαν τὴν ἡμέραν ἐκείνην στὸν Χριστό καὶ βαπτίστηκαν. Γέντιον, ἢ Πεντηκοστήν ὀνομάζεται γενέθλιος ἡμέρα τῆς Ἐκκλησίας.

Τί εἶναι τὸ Ἅγιον Πνεῦμα

Στίς τρεῖς φάσεις τῆς Δημιουργίας ἐνεργότερα δρᾶ ἐν τῷ Ἀγίῳ Τριάδι τό Ἐνα Πρόσωπο τῆς Θεόπτοτος. Στὸν Π.Δ. ὁ Πατέρα, ὁ Κύριος Σαβα-

ώθ. Ἀπό τὸν ἐνανθρώπου τοῦ Θεοῦ καὶ Λόγου μέχρι τὸν εἰς Οὐρανὸν Ἄναληψην ὁ τέλειος Θεός καὶ Ἀνθρώπος Χριστός. Ἀπό τῆς Ἀναλήψεως τοῦ Χριστοῦ καὶ τὸν διά τῆς Πεντηκοστῆς ἰδρυθεῖσαν Ἐκκλησίαν, τό Ἀγίον Πνεῦμα, τὸ ὅποιον ἦν μέν ἀεὶ καὶ ἔστι καὶ ἔσται, οὗτος ἀρξάμενον οὕτε παυσόμενον (στιχηρὸν ἑορτῆς). Ἡν διότι εἶναι προϊόν ἐκ τοῦ Πατρός. Εἶναι διαφορετικό ἀπό τὸν Πατέρα καὶ τὸν Υἱό, ἀλλά Ὁμοούσιο μὲν Αὐτούς, πού ἐκπορεύεται ἀπό τὸν Πατέρα.

Ἡ ἐκπόρευση δέν εἶναι γέννηση, ἀλλιῶς τό Ἀγίον Πνεῦμα θά ἦταν καὶ Αὐτό Υἱός. Δέν

ξέρουμε πῶς ἐκπορεύεται ἀπό τὸν Πατέρα. Γνωρίζουμε, ὅμως, ὅτι εἶναι ἔκεινο, ὑπό τοῦ Ὁποίου ἐλάποσαν ἄγιοι ἀνθρώποι τοῦ Θεοῦ. Ἐκεῖνο, διά τῆς ἐπελεύσεως τοῦ Ὁποίου σαρκάθηκε ὁ Λόγος ἐν τῇ Γαστρὶ τῆς Παρθένου Μαρίας (Λουκ. 1, 33). Ἐκεῖνο, πού ἐνεργεῖ κατά τὸ Θεῖον Βάπτισμα (Ματθ. 3, 11). Ἐκεῖνο, μέ τὸ Ὁποίον ὁ Ἰησοῦς ἦταν πλήρης διαμένοντας στὸν ἔρημο (Λουκ. 4, 1). Εἶναι Αὐτό, πού εἶδε ὁ Ἰωάννης νά κατεβαίνει σάν περιστερά ἀπό τὸν οὐρανό καὶ νά μένει ἐπ' Αὐτόν (Ἰω. 1, 33).

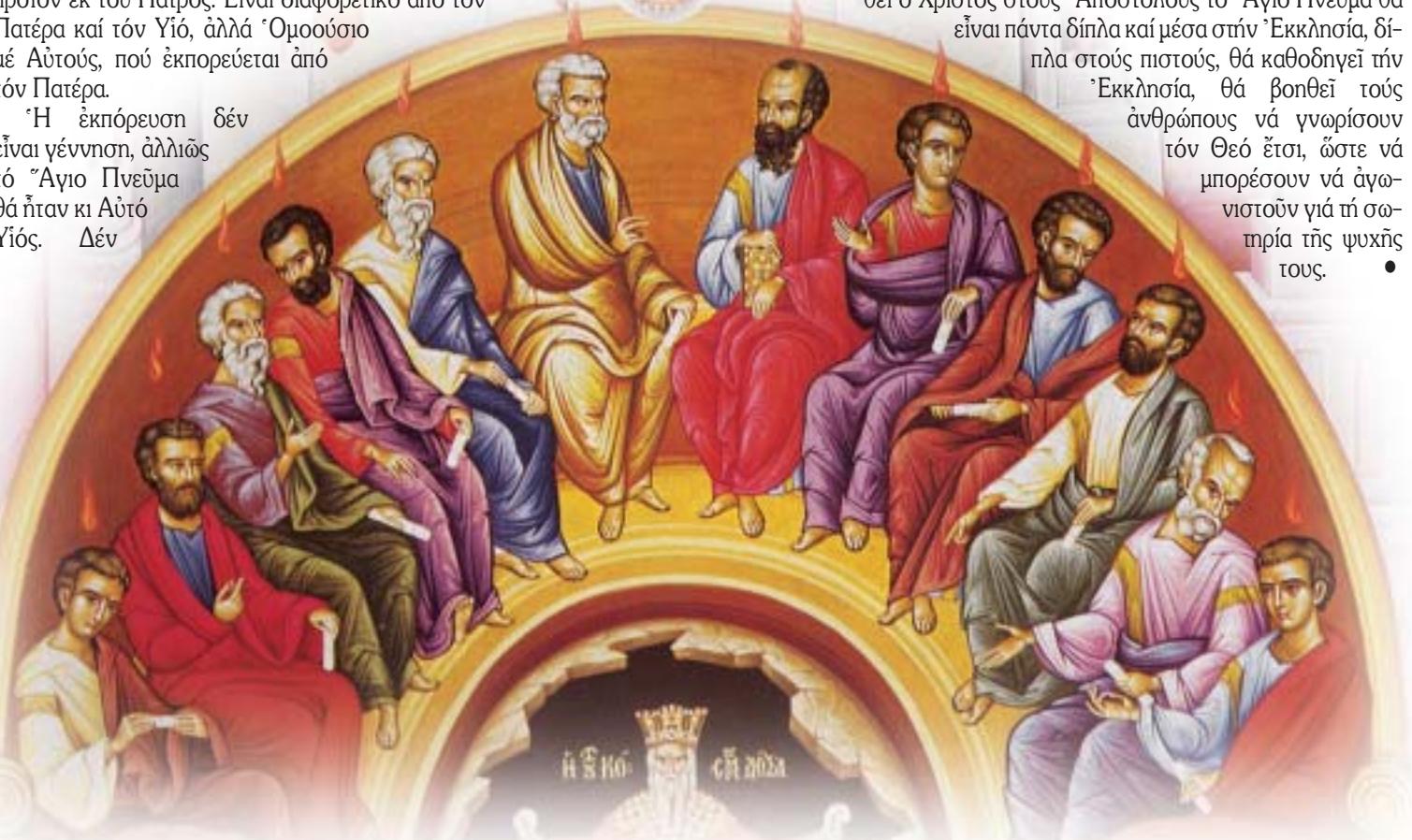
Εἶναι Αὐτός ὁ Ἰδιος ὁ Θεός (Ἰω. 4, 24). Εἶναι Αὐτό τὸ Ὁποίον, ἀφοῦ ἔλαβαν οἱ Ἀπόστολοι κατέστησαν ἱκανοί νά δένουν καὶ νά λύνουν ἀμαρτίες. Καὶ Αὐτό τὸ Ὁποίον τούς κατέστησε Ἀπόστόλους νά ποιμάνουν τὸν Ἐκκλησία (Πράξ. 20, 28). Εἶναι Αὐτό τὸ Ὁποίον ὑπερεντυγχάνει, δηλ. πρεσβεύει, συνηγορεῖ γιά μᾶς στούς στεναγμούς τῆς καρδιᾶς μας (Ρωμ. 8, 26-27). Αὐτό, τὸ Ὁποίον δίνει λόγο στὸ στόμα τοῦ πιστοῦ (Α΄ Κορ. 14, 2). Αὐτό, στὸ Ὁποίον ἐάν βλασφημήσει ὁ ἀνθρώπος δέν συγχωρεῖται.

Ο Ἀγιος Γρηγόριος ὁ Θεολόγος ἀναφέρει ὅτι τὸ Ἀγιο Πνεῦμα ἔχει πλήθος ὀνομάτων δηλωτικῶν τῶν ἐνεργειῶν Του. Ἀποκαλεῖται Πνεῦμα Θεοῦ, Πνεῦμα Χριστοῦ, νοῦς Χριστοῦ, Πνεῦμα νίοθεσίας, ἐλευθερίας καὶ ἀλπθείας. Καὶ ἀκόμα, σύμφωνα μέ τὸν Προφήτη Ησαΐα, Πνεῦμα σοφίας, συνέσεως, βουλῆς, ἵσχυος, γνώσεως, εὐσεβείας καὶ φόβου Θεοῦ.

Τό Ἀγιο Πνεῦμα συμβολίζεται μέ πῦρ καὶ ὕδωρ. Ο λόγος πού τὸ Ἀγιο Πνεῦμα ἐμφανίστηκε μέ τὴ μορφὴ πυρίνων γλωσσῶν ἦταν ἀφενός γιά νά δείξει ὅτι ὁ Πατέρα, ὁ Υἱός καὶ τό Ἀγιο Πνεῦμα εἶναι Ὁμοούσιοι καὶ ἀφετέρου ὅτι τό κίρυγμα τῶν Ἀποστόλων ἔχει διπλήν ἐνέργεια ὅπως ἡ φωτιά: Τίν Κολαστική, πού κατακαίει τὸν δύναμην τῆς κακίας, τῆς ἀδικίας, τῆς διαφθορᾶς. Καὶ τὸν Φωτιστική, καθὼς ἐμπνέει, δυναμώνει καὶ φωτίζει τὸν ὄδο τῆς ἀρετῆς.

Συμβολίζεται καὶ μέ τὸ ὕδωρ. Ο Χριστός εἶπε: Ἐάν τις διψᾷ ἐρχεσθω πρός με καὶ πινέτω (Ἰω. 7, 37-38). Ποτάμια ἀπό ζωντανό, δηλ. τρεχούμενο, νερό θά τρέχουν ἀπό τίς καρδιές ὅσων πιστεύουν, καθαρίζοντας καὶ ἀναζωγόνωντας τὸν ἀνθρώπω.

Ο Ἀγιος Σεραφείμ τοῦ Σάρωφ ἐλέγει πώς σκοπός τῆς χριστιανικῆς ζωῆς εἶναι ἢ ἀπόκτηση τοῦ Ἀγίου Πνεύματος. Καὶ, ὅπως εἶκε ὑποσχεθεὶ ὁ Χριστός στοὺς Ἀποστόλους τό Ἀγιο Πνεῦμα θά εἶναι πάντα δίπλα καὶ μέσα στὸν Ἐκκλησία, δίπλα στοὺς πιστούς, θά καθοδηγεῖ τὸν Εκκλησία, θά βοηθεῖ τοὺς ἀνθρώπους νά γνωρίσουν τὸν Θεό ἔτσι, ὃστε νά μπορέσουν νά ἀγωνιστοῦν γιά τὴ σωτηρία τῆς ψυχῆς τους.

Άλιεῖς μέσα στή Θάλασσα τῶν αἰώνων

ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΠΡΕΣΒΥΤΕΡΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΚΟΥΡΚΟΥΒΑΤΗ, ΕΦΗΜΕΡΙΟΥ Ι.Ν. ΑΓ. ΡΑΦΑΗΛ Ν. ΑΓΧΙΑΛΟΥ

«Δεῦτε ὅπιον μου καὶ ποιόσω ὑμᾶς ἀλιεῖς ἀνθρώπων»

(Ματθ. 4, 19)

Μέσα στή Θάλασσα τῶν αἰώνων στην Εὐαγγελίου σύγχρονη μετάφrase της Βασιλείας του Χριστού.

Από αυτούς τους ἀπλούς και ἀγράμματους ψφάρδες τῆς Γαλιλαίας, οἱ ὄποιοι γνώριζαν μόνο τὸν τέχνην τῆς ἀλιείας, ὁ Κύριος ζήτησε νάντιον τά δίκτυα, τά πλοῖα καὶ ὅ, τι ἔχει σχέση μὲ τὸν τέχνην τῆς ἀλιείας, γιά νάντιος μάθει μιά ἄλλη Τέχνην καὶ ἐπιστήμην, νάντιοι μποροῦν νάντιον «πιάνουν» ψυχές ἀνθρώπων, μὲ τὸν σαγήνην τοῦ λόγου τοῦ Θεοῦ καὶ νάντιος ὁδηγοῦν στὴν Βασιλείαν τοῦ.

Ἡ πνευματική αὐτῆς Τέχνης δένται κατακτεῖται μὲ ἀνθρώπωνες γνώσεις, μὲ τὸν ἀνθρώπινην λογικήν, ἀλλά μὲ τὸν ἐνέργειαν, τὸν Καθοδήγησην καὶ μὲ τὸν Χάρον τοῦ

Ἀγίου Πνεύματος. Αὐτό τοῦ

διαπιστώνουμε καθαρά

στὴν στάσην καὶ στὸν συμπεριφοράν τῶν μαθητῶν τοῦ Χριστοῦ.

Οἱ μαθητές καὶ ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ, ἀντὶ καὶ ἀκουστῶν καὶ διδάχθηκαν τὰ σοφότατα καὶ ἀγιότατα λόγια καὶ μνημύματα τοῦ Χριστοῦ, αὐτός ὅμως δένται ἀρκετό γιά νάντιοι φέρουν σὲ πέρας τὸν ἔργον τοῦ ὄποιον τοὺς κάλεσεν νάντιον κάνουν, νάντιον κηρύξουν τὸν Εὐαγγέλιον τῆς Βασιλείας τοῦ Θεοῦ σὲ ὅλον τὸν κόσμον. Οταν συνέλαβαν τὸν Κύριο καὶ τὸν ὁδηγητὸν στὸν σταυρικό θάνατο, οἱ μαθητές τοῦ ἐγκατέλειψαν καὶ γύρισαν πάλι στὰ σπίτια τοὺς, στὰ πλοῖα καὶ στὸν ἀλιείαν τῶν

ψφαριῶν. Μὲ τὸν κάθοδο, ὅμως καὶ

τὸν ἐπιφοίτησην τοῦ ἀγίου Πνεύματος, ἔλαβαν τέτοια ἐνέργεια, δύναμην καὶ κάρη, ποὺ τοὺς γέμισε τὸν νοῦ καὶ τὸν καρδιά τοὺς, μὲ τὸν αἴσθησην καὶ γνώσην τῶν μυστηρίων τοῦ ἀγίου Τριαδικοῦ Θεοῦ, μὲ ὅλα τὰ χαρίσματα καὶ τίς ἀρετές.

Ἄπο τότε οἱ δειλοί καὶ φοβισμένοι ἐκεῖνοι ἀνθρώποι ἔγιναν σοφοί καὶ δυνατοί σάν γίγαντες, γιά νάντιοι ξεχυθοῦν σὲ ὅλον τὸν κόσμο καὶ νάντιοι κηρύξουν τὸν ενανθρώπισην τοῦ Θεοῦ, τὴν διδασκαλίαν καὶ τὰ θαύματα, τὸν Σταύρωσην, τὸν Ἀνάστασην τοῦ Χριστοῦ, τὸν Ἀνάληψην τοῦ οὐρανούς καὶ τὸν κάθοδο τοῦ ἀγίου Πνεύματος μέσα στὸν Ἐκκλησίαν, στὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης. Καὶ δένται δειλίασαν οὔτε μπροστά στὶς ἀπειλές, οὔτε στὶς φυλακίσεις, στούς ξυλοδαρμούς, στούς κινδύνους, στὶς στερνήσεις, στὶς κακουχίες, οὔτε ἀκόμη μπροστά στὸν ἴδιο τὸν θάνατο, τὸν ὄποιον στὸ τέλος τὸν ὑπέμειναν μὲ θάρρος καὶ δύναμην.

Ὅπως γνωρίζουμε, ἀπό τοὺς δώδεκα μαθητάς τοῦ Χριστοῦ,

μόνον ὁ ἀπόστολος καὶ Εὐαγγελιστής Ἰωάννης, πέθανε μὲ φυσικό θάνατο. Ὁλοι οἱ ἄλλοι πέθαναν μὲ μαρτυρικό θάνατο. Γιά νάντιοι σφραγίσουν, ἔτσι, τὴν διδασκαλίαν καὶ τὸ ἔργο τοῦ κηρύγματος τοῦ Εὐαγγελίου, ὅπως ὁ Κύριος καὶ διδάσκαλός τους, θυσιάζοντας καὶ δίνοντας καὶ τὸν ἴδιο τὸν γιά τὸ Εὐαγγέλιο τοῦ Χριστοῦ.

Ἡταν τόσο σίγουροι ὅτι αὐτό πού κήρυτταν, αὐτό πού ζητοῦσαν ἀπό τοὺς ἀνθρώπους νάντιοι πιστεύουν καὶ νάντιοι άκολουθήσουν στὴν ζωὴ τους, ἔτσι, τὸν αὐτό πού οἱ ἴδιοι εἶδαν, αὐτό πού ἀκουσαν, αὐτό πού ἔζησαν καὶ τὸ πίστεψαν: «ὅ, ἀκηκόαμεν, ὅ ἐωράκαμεν τοῖς ὀφθαλμοῖς ἡμῶν, ὅ ἐθεασάμεθα καὶ αἱ κεῖρες ἡμῶν ἐψηλάφησαν, περὶ τοῦ Λόγου τῆς ζωῆς» (Ἄ. Ἰωάν. 1, 1). Αὐτό σᾶς διδάσκουμε καὶ σᾶς καλοῦμε νάντιοι πιστεύετε καὶ νάντιοι άκολουθήσετε καὶ ἐσεῖς.

Ο ἀπόστολος καὶ Εὐαγγελιστής Ἰωάννης στὸν Ἀποκάλυψη βλέπει τὸν ἄντα τὸν Ιερουσαλήμ, τὴν Βασιλείαν τοῦ Θεοῦ νάντιοι κατεβαίνει ἀπό τὸν Οὐρανό καὶ τὸν περιγράφει μὲ ἐντονα χρώματα καὶ εἰκόνες ὅλο τὸ μεγαλεῖο της. Μεταξύ τῶν ἄλλων περιγραφῶν, ἀναφέρει ὅτι ἡ Βασιλεία τοῦ Θεοῦ εἶχε δώδεκα θεμελίους πολύτιμους δίθους. Αὐτοί οἱ δώδεκα πολύτιμοι λίθοι εἶναι οἱ δώδεκα ἀπόστολοι. Ὅτι δηλ. ἡ Βασιλεία τοῦ Θεοῦ, τὸν ὄποιαν στὸν Κόσμο αὐτόν εἰκονίζει ἡ ἀγία τοῦ Χριστοῦ, Καθολική καὶ ἀπόστολική Ἐκκλησία, εἶναι θεμελιωμένη στὴ διδασκαλία καὶ τὸ ἔργο τῶν ἀγίων ἀπόστολων.

Οἱ ἀγίοι ἀπόστολοι ἀφοσαν τοὺς διαδόχους τους, τοὺς ἐπισκόπους καὶ τοὺς πρεσβυτέρους καὶ συνεχίζεται τὸ ἔργο τῆς διδασκαλίας τοῦ Εὐαγγελίου μέχρι σήμερα καὶ μέχρι τὴν συντέλεια τοῦ κόσμου. Ἐξω

ἀπό αὐτό τὸ Πνεῦμα τῶν ἀγίων ἀπόστολων δένται ὑπάρχει Ἐκκλησία, δένται ὑπάρχει σωτηρία.

Σ' αὐτό τὸ πνεῦμα ἡ ἀγία τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία καλεῖ τοὺς ἀνθρώπους κάθε ἐποχῆς μὲ τὴ διδασκαλία καὶ μὲ τὸ ὅλο ἔργο της, νάντιοι πιστεύουν καὶ νάντιοι άκολουθήσουν στὴ ζωὴ τους.

Καὶ σήμερα ἡ Ἐκκλησία ἔχει τοὺς συνεχιστάς τῶν ἀγίων ἀπόστολων, τοὺς ἱεραποστόλους, τοὺς ποιμένας καὶ διδασκάλους, οἱ ὄποιοι, πολλές φορές κάτω ἀπό ἀντίστοις συνθήκες, ἀγωνίζονται γιά τὴ διδασκαλία τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ Χριστοῦ μέσα στὸν ταραγμένο καὶ ἐκφυλισμένο κόσμο. Νάντιοι εἶδραι θεμελίων της Βασιλείας τοῦ Θεοῦ μέσα στὶς καρδιές τῶν ταλαιπωρημένων καὶ ἀπελπισμένων ἀνθρώπων. Αὐτή ἡ Βασιλεία τοῦ Θεοῦ εἶναι Βασιλεία ἀγάπης, ἐλπίδας, Ειρήνης, χρηστότητος καὶ δικαιοσύνης. Αὐτά πού τόσο ἀνάγκη ἔχει ὁ σημερινός ἀνθρώπος. •

ΦΩΤ.: Ἱερά Μονή Παρακλήτου, Ὡρωποῦ Ἀττικῆς.

Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον: Κυριάκος Λ. Νησιώτης

ΤΟΥ ΙΩΑΝΝΟΥ ΠΑΤΡΙΚΟΥ, ΦΙΛΟΛΟΓΟΥ-Τ. ΛΥΚΕΙΑΡΧΟΥ

Ο μακαριστός φίλος καί στενός πνευματικός συνεργάτης ἀπό τό 1973 στὸν ἱστορικὸν Θροπουκιοφίλολογικὸν Σύλλογο «ΤΡΕΙΣ ΙΕΡΑΡΧΕΣ» Κυριάκος Νησιώτης, διακεκριμένος φαρμακοποίος τῆς πόλεως μας, ἥταν υἱός τοῦ Λεωνίδα καί τῆς Ἰουλίας Νησιώτου, καταγομένων ἀπό τὶς ἀληποσύνητες πατρίδες τῆς ἀπό τὰ πανάρχαια χρόνια Ἑλληνικῆς Μικρασίας καί εἰδικότερα ἀπό τὴν Κιουτάχεια τῆς ἀγιοτόκου Καππαδοκίας καί ἀπό τὴν Νικομήδεια τῆς Βιθυνίας ἀντίστοιχα, οἱ ὄποιοι, μετά τὴν ὀλέθρια Μικρασιατικὴν καταστροφὴν τοῦ 1922, ἥλθαν μὲ τοὺς πρώτους πρόσφυγες κι ἐγκαταστάθηκαν στὴν Ν. Ἰωνία μας.

Ο ἀείμνηστος Λεωνίδας Νησιώτης ἥταν φαρμακοποίος, σπουδάσας στὸ Πανεπιστήμιο τῆς Κωνσταντινουπόλεως καί ἀνοίξε φαρμακεῖο στὴν Ν. Ἰωνία. Ἦταν δραστήριος καί φιλάνθρωπος. Βοήθησε πολὺ παντοιοτρόπως τοὺς κατατρεγμένους συμπατριῶτες του καί πρωτοστάτησε στὸν ἀνέγερσην τοῦ περικαλλοῦντος Ἱ. Ναοῦ Εὐαγγελιστρίας. Τὸ 1927 γεννήθηκε ὁ Κυριάκος. Εἶχε προηγηθεῖ ὁ Παντελίς πού νωρίς ἔψυγε γιὰ τὶς οὐράνιες αὐλές τοῦ Κυρίου, μετά γεννήθηκε ὁ Εὐάγγελος, ἰατρός στὸν Ἐλβετία.

Ο Κυριάκος, μετά τὴν γυμνασιακὴν ἐκπαίδευσην, σπουδάσας Φαρμακευτικὴν στὸ Πανεπιστήμιο Ἀθηνῶν καί λαβών τὸ πτυχίο ἐγκαταστάθηκε στὴν Ν. Ἰωνία γιὰ λίγο, διετέλεσε Φαρμακοποίος στὸ Νοσοκομεῖο Βόλου κι ἀκολούθως ἀνοίξε φαρμακεῖο στὸν Ἐρμοῦ, ἀπέναντι ἀπό τὸν Ἱερό Μητροπολιτικὸν Ναὸ τοῦ Ἀγίου Νικολάου. Προκισμένος ἀπό τὸν Θεό μὲ δύζυνοια καὶ ἰσχυρή, φωτογραφικὴ μνήμη, ἐκτὸς ἀπό τὶς εἰδικές ἐπιστημονικές γνώσεις τῆς Φαρμακευτικῆς, ἀσχολήθηκε ἐμβριθῶς μὲ τὴ Βοτανολογία, ἀλλά καὶ μὲ τὴ Θεολογία καί τὸν ἄρχαία Ἑλληνικὴ Γραμματεία (Πλάτωνα, Ἀριστοτέλη, Ρήτορες, Τραγικούς ποιητές κ.ἄ.). Μελέτησε εἰς βάθος τὴν Ἀγία Γραφή καί τοὺς Ἀγίους τῆς Ἐκκλησίας μας Πατέρες καί ἀνά πᾶσα στιγμὴ διατύπωνε εὔστοχα ἀντίστοιχα χωρία ἀπό αὐτὰ τὰ κείμενα.

Ἀπό τὰ πρῶτα μαθητικά χρόνια, μαθήτευσε στὰ Καπηλητικὰ Σχολεῖα μὲ καθοδηγητές τοὺς ἀσιδίμους Ἱεροκίρυκες π. Σωκράτη Ἀναζηλῆ, π. Γεώργιο Δημόπουλο, π. Ἰωάννην Μακρόπουλο, Χαράλαμπο Πνευματικάκην, μετέπειτα π. Χαρίτωνα Πνευματικάκην, μεγάλο τῆς Ἀφρικῆς Ἱεραπόστολο, οἱ

όποιοι, μὲ βάση τὸν Σύλλογο τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, ἐδραίωσαν καὶ διέδωσαν τὸ Χριστιανικὸν ἔργο στὸν πόλη τοῦ Βόλου καί στὸν εὐρύτερην περιοχήν.

Ο μακαριστός Κυριάκος διετέλεσε, ἐπὶ πολλά ἔτη, Καπηλητής καὶ ὑπεύθυνος Κύκλων Συμμελέτης Ἀγίας Γραφῆς, πολὺ δραστήριο μέλος τῆς Χριστιανικῆς Κινήσεως στὸν Βόλο. Ἀπό τὸ 1971 ἥταν μέλος τοῦ παλαιάφατου Συλλόγου τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν καί διακόνησε μὲ πολὺ zῆπο στὸ πολύπικο ἔργο αὐτοῦ. Στὸ Διοικητικὸν Συμβούλιο κατεῖχε τὸ ἀξίωμα τοῦ Ταμία ἐπὶ πολλά ἔτη.

Κάθε ἑβδομάδα, συνήθως τὸ ἀπόγευμα τῆς Πέμπτης, πραγματοποιοῦσε ὄμιλίες στὸν αἴθουσα τοῦ Συλλόγου, συνοδευόμενες μὲ φωτεινές διαφάνειες ἐπὶ θεμάτων Φαρμακευτικῆς καὶ Βοτανολογίας, Ὑγιεινῆς, Θεολογίας, Τέχνης – εῖχε καὶ τὸ χάρισμα καὶ να ζωγραφίζει ἐρασιτεχνικά. Πολλές φορές, γιὰ τὴν οἰκονομικὴν ἐνίσχυσην τοῦ Συλλόγου, ἔπαιρνε τὸ στέλεχος ἀποδείξεων εἰς πράξεως καὶ ἔκρουε τὸν θύρα τῆς καρδίας γνωστῶν του, γιὰ νὰ παράσχουν κάποια οἰκονομικὴ βοήθεια. Τακτικά, σχεδόν, κάθε Κυριακή, δημοσίευε στὸν τοπικὸν τύπο κείμενα, ἀναλύοντας Εὐαγγελικές περιοκές ἢ κοινωνικοῦ καὶ εὐρύτερου ἀνθρωπιστικοῦ περιεχομένου. Ἀξιοπρόσεκτο καὶ ἡ πνευματικὴ προσφορά του στὸν οἰκισμό τῶν Πλατανιδίων. Μὲ ἀνύστατο ἐνδιαφέρον φρόντιζε νὰ λειτουργεῖ τακτικά ὁ Ἱ. Ναός τῶν Ἀγίων Θεοδώρων. Ἐκεῖ εἶχε καὶ θερινή κατοικία μὲ πολυβότανο κῆπο, ποὺ φρόντιζε μὲ πολλὴ ἀγάπη. Εύρυτατο τὸ ἔργο τοῦ μακαριστοῦ φίλου Κυριάκου Νησιώτου, γιὰ τὸ ὄποιο θά μποροῦσε κανεὶς νὰ ὀμιλεῖ ἐπὶ πολλές ώρες διηγούμενος.

Ὑπέμεινε μὲ Ἰώβειο ὑπομονή καὶ προσευχόμενος πίν τελευταίᾳ ὁδυνηρή περιπέτεια τῆς ὑγείας του.

Ἐφυγε ἀπό ἐτοῦτο τὸν πρόσκαιρο κόσμο ὡς ἄριστος οἰκογενειάρχης, πιστὸ τέκνο τῆς Ἀγίας μας Ἐκκλησίας, κοινωνικός, φωτισμένος πνευματικὸς ἀνθρωπος, γιὰ τὸν ὄποιο φρονῶ ταπεινὰ πῶς ἔχουν σχέση τὰ τῆς Σοφίας Σολομῶντος: «Δίκαιοι εἰς τὸν αἰῶνα ωστὶ καὶ ἐν Κυρίῳ ὁ μισθός αὐτῶν καὶ ἡ φροντὶς αὐτῶν παρὰ Ὑψίστῳ». Ἄς ἀναπαυθεῖ ἡ καλή καὶ εὐαίσθητη ψυχὴ του ἐν Χώρᾳ Ζώντων καὶ ἃς εἶναι αἰώνια ἡ μνήμη του παρὰ Κυρίῳ. •

Βιβλιοπαρουσία

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ Ν. ΤΡΕΜΠΕΛΑΣ

Μεταξύ παράδοσης καὶ ἀνανέωσης, μεταξύ ἐποπτήμης καὶ Ἱεραποστολῆς

Ἐπιμέλεια–εἰσαγωγή Νικόλαος Ἀσπρούλης

Μέ τη σειρά «Θεολογικές Προσωπογραφίες» ἡ Ακαδημία Θεολογικῶν Σπουδῶν Βόλου φιλοδοξεῖ μὲ κριτικὴ ματιά νὰ διατρέξει τοὺς σπαντικότερους σταθμοὺς στὸν ἔξελιξη τῆς νεώτερης ἐλλαδικῆς θεολογίας, ὅπως αὐτὴ ἀποτυπώνεται στὸ πολύπλευρο ἔργο ἐπιφανῶν πρωτοποιητῶν.

Στόν συλλογικό αὐτὸ τόμο δημοσιεύονται οἱ εἰσηγήσεις τοῦ Συνεδρίου πού ἔλαβε χώρα στὸν Ἀθήνα, τὸν Μάρτιο τοῦ 2011, μὲ τίτλο «Παναγιώτης Τρεμπέλας: Μεταξύ παράδοσης καὶ ἀνανέωσης, μεταξύ ἐποπτήμης καὶ Ἱεραποστολῆς». Ἡ ἀπόσταση πού προσφέρει ὁ ἴστορικός χρόνος τῶν τριάντα καὶ πλέον ἔτῶν πού μεσολαβοῦν ἀπὸ τὴν ἐποχὴν του μέχρι τὴν σημερινή ἐρμηνευτικὴν προσέγγισην ἀποτελεῖ ἐγγύηση γιὰ μιὰ ἰσορροπημένη καὶ παράλληλα κριτικὴ ἀποτίμηση καὶ διερεύνη-

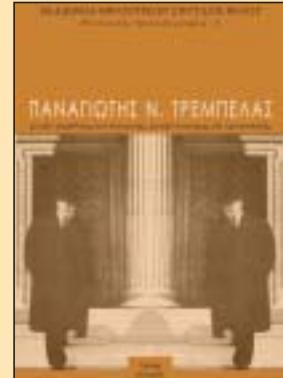
ση τὴν προσωπικότητας καὶ τοῦ ἔργου του, μέσα ἀπό τὴν συζήτηση κρίσιμων ἐρωτημάτων πού ἀφοροῦν σὲ ζητήματα βιβλικῆς ἐρμηνευτικῆς, λειτουργικῆς ἀναγέννησης, δογματικῆς θεολογίας, οἰκουμενικοῦ διαλόγου κ.ἄ.

Ο παρὼν τόμος περιλαμβάνει τὰ κείμενα καὶ τὶς μελέτες τῶν Ἀθανάσιου Κοτταδάκη, Ἰωάννην Καραβιδόπουλον, Χρήστου Καρακόλη, Σταύρου Ζουμπούλακη, π. Ἀντωνίου Πινακούλα, Παναγιώτην Καλαϊτζίδην, π. Δημητρίου Τζέρου (†), π. Δημητρίου Μπαθρέλλου, Γιώργου Βλαντῆ, Παντελῆ Καλαϊτζίδη, Γεωργίου Γαλίτη, π. Εὐάγγελου Γκανᾶ, πίν παρέμβασην τοῦ Σταύρου Μποζοβίτην καὶ τὸν εἰσαγωγὴν τοῦ Νικολάου Ἀσπρούλη.

Ἐκδοτική Δημητριάδος, Βόλος, 2016, 413 σσ.

Κεντρική Διάθεση γιὰ ὅλη τὴν Ἑλλάδα:

Ἐκδοτική Δημητριάδος, Ακαδημία Θεολογικῶν Σπουδῶν Βόλου, Συνεδριακό Κέντρο Θεσσαλίας, Μελισσοπάτη, Βόλος
Τηλ. 24210 93553, 93572, 93573, fax: 24210 77115
Ταχυδρομική Διεύθυνση: Τ.Θ. 1308, Τ.Κ. 38001 Βόλος
e-mail: ekdotiki.dimitriados@acadimia.org
F: Εκδοτική Δημητριάδος - Volos Academy Publications

‘Η Λειτουργία πού δέν τελείωσε ποτέ!

ΤΟΥ ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΟΥ ΕΠΙΦΑΝΙΟΥ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ, ΙΕΡΟΚΗΡΥΚΟΣ Ι.Μ. ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΟΣ

Η ταν ἡ τελευταία σκηνή τῆς τραγωδίας. Ἡ σπαρακτικώτερη πού πού ἡ Εύρωπη γνώρισε ποτέ, μιά ἀξέχαστη πένθιμη ἀποθέωση. Οἱ καταδικασμένοι σέ θάνατο μαζεύονται στὸν Ἀγία Σοφία, τὸν μεγαλοπρεπέστερο καθεδρικό Ναό τοῦ κόσμου. Γύρω ἀπό τὸν αὐτοκράτορα συγκεντρώνονται οἱ Ἐλληνικός κλῆρος, οἱ Γενοβέζοι καὶ Βενετσιάνοι ναῦτες καὶ στρατιῶτες. Πίσω τους γονατίζουν χιλιάδες πιστοί, σκοτεινές σκιές πού ψιθυρίζουν προσευχές μέσα στὸν τρομαγμένην ἀγωνία πού τούς συνταράζει.

Μέσα στῶν ἀπέραντων θόλων τὰ σκοτάδια, πού μάταια ἀγωνίζονται νά τά διαλύσουν τά κεριά μέ τίς τρεμάμενες φλόγες, φωτίζονται τά γονατισμένα πλήθη, πού μοιάζουν σάν ἔνα μόνο δεόμενο σῶμα. Εἶναι ἡ ἴδια ἡ ψυχή τοῦ Βυζαντίου, πού ὑψώνεται πρός τὸν Θεό ζητώντας τὸ θαῦμα, φάγκοντας τὸν ἐλπίδα, προσδοκώντας τὴν γρήγορην ἀνάστασην, μετά τὸ ἐπερχόμενο τέλος.

Ο Πατριάρχης ἐπικαλεῖται τὸν Θεία Χάρο μέ ίσχυρή φωνή, οἱ χοροί τῶν ψαλτῶν ἀποκρίνονται καὶ ἡ κραυγὴ ἡ αἰώνια τῆς Χριστιανούσης ἀντηκεῖ, γιά τελευταία φορά, στὸν ιερό αὐτό κῶρο. Ὅστερα, ὅλοι πλησιάζουν τὸ Ἱερό, μέ τὸν Αὐτοκράτορα ἐπικεφαλῆς, γιά νά μεταλάβουν τὴν Θεία Κοινωνία, ἐνῶ τὸ ἀκατάπαυστο κύμα τῆς προσευχῆς ἀνεβαίνει ὡς τούς θόλους τοῦ γιγάντιου μνημείου. Ἡ ἐπικήδεια Λειτουργία τῆς Ἀνατολικῆς Αὐτοκρατορίας ἔχει τελεστεῖ. Ἡ νεκρώσιμη ἀκολουθία φτάνει στὸ τέλος. Μέσα στὸν Καθεδρικό Ναό τοῦ Ἰουστινιανοῦ ἡ μεγάλη Χριστιανική Ἀνατολή σηνίνει.

Ψηλά στὸ θόλο τῆς Ἀγία-Σοφίας ἀνεβαίνουν οὐρανομήκεις ὀλόθερμες οἱ κραυγές τῆς τελευταίας ἀγρυπνίας. Τά βλέμματα εἶναι καρφωμένα στὸν Ὑπέρμαχο Στρατηγό. Στά μάτια στέγνωσαν τὰ δάκρυα. Καὶ ξάφνου, ἔνα σύννεφο σκοτεινό χαμηλώνει ἀπό τὸν θόλο. Ο Ναός συγκλονίζεται. Ἡ γῆ τρέμει. Ἐνας παγερός ἀντίλαλος ἀκούγεται: «ΕΑΛΩ Η ΠΟΛΙΣ». Καὶ μεμιᾶς, ἡ αὐγὴ ἔγινε μεσονύχτι ...

Πέρασαν ἀπό τότε 565 χρόνια καὶ ἡ τραγική ἔκεινη Λειτουργία περιμένει τά Όρθοδοξα κείλη πού θά ποῦν τὸ «Δι’ εὔχῶν» ἡ

καλύτερα, τό «Χριστός Ἀνέστη!» Ο Ἐλληνισμός περιμένει καρτερικά νά πάρει τό ἀντίδωρο ἀπό τά κέρια τοῦ Πατριάρχη, πού ζει μέχρι καὶ σήμερα στίς κρύπτες τῆς Ἀγία-Σοφίας, ἀφουγκράζεται τά γυρίσματα τοῦ χρόνου καὶ προσδοκᾶ, σέ πεισμα τῆς λογικῆς, τὸν ἀνάστασην τῶν συνειδήσεων, τὸν ἀνάστασην τῶν ὄραμάτων, τὸν ἔξεγερση τῶν ἐλπίδων ἀπό τὸν λήθαργο τῆς λησμονίας. Ἡ ιστορία περιμένει τί δικαίωσή της, ψάχνει νά βρεῖ ἐκείνους πού θ' ἀρνηθοῦν νά θάψουν τούς θρύλους μας στὸ χρονοντούλαπο τῆς ἀμνοσίας, πού δέν θά διστάσουν νά μιλήσουν, νά διεκδικήσουν, ν' ἀπαιτήσουν νά προσκυνήσουν καὶ ν' ἀνάψουν ἔνα κερί ἐκεῖ πού τό αἷμα τῶν Βυζαντινῶν ἔπινξε τό παρελθόν μας καὶ στιγματίζει ἀκόμα τό παρόν μας.

Ἡ ιστορία ἀναζητεῖ ἀκόμα ἐκείνους πού, στό ἄκουσμα τῆς Πόλης καὶ τῶν μεγαλείων τοῦ παρελθόντος μας, δέν θά χαράξουν στά κείλη τους τό χαμόγελο τοῦ συμβιβασμοῦ καὶ τῆς προσαρμογῆς στὸν ιστορική μοίρα, ἀλλά θ' ἀφήσουν νά κυλήσει τό δάκρυ τοῦ πόνου στό μάγουλο, θ' ἀφήσουν τόν ἑαυτό τους νά θρηνήσει ὅλα ἐκείνα πού μᾶς στέρησαν τά λάθη τοῦ παρελθόντος μας, οἱ ἀνεκπλήρωτες ὑποσχέσεις τῶν «φίλων» μας, ἡ βαρβαρότητα τῶν γειτόνων μας. Ἀναζητεῖ ἐκείνους πού θ' ἀποφάσίσουν νά ξαναχαράζουν, μέ θάρρος, τό μοίρα τοῦ Ἐλληνισμοῦ στὸν ἐποκή μας καὶ νά διεκδικήσουν τό χαμένην μας ἀξιοπρέπεια. Ψάχνει νά βρεῖ ἐκείνους, πού δέν θά σβήσουν μέ μιά μονοκονδυλιά τό πένθος τοῦ καθέας, ἀλλά θά λειτουργοῦν στό σήμερα μέ τη μνήμη τους ζωντανή καὶ ἀσυμβίβαστη.

Ἐνας Ἀμερικανός ψυχίατρος ἔλεγε πρό ἐτῶν: «Οἱ ἀνόντοι οὔτε συγχωροῦν, οὔτε λησμονοῦν, οἱ ἀφελεῖς συγχωροῦν, ἀλλά καὶ λησμονοῦν, οἱ σοφοί, ὅμως, συγχωροῦν ἀλλά δέ λησμονοῦν» (Thomas Szasz, The Second Sin, N.Y. 1973). Ο Ἐλληνισμός στὸν ιστορία του διακρίθηκε ἀπό τὸν πνευματική του σοφία, ἀπό τό μεγαλεῖο τῆς Παιδείας του, πού τόν κατέστησε σοφό ἀνάμεσα στούς σοφούς, παιδαγωγό ἀνάμεσα στούς λαούς. Γι' αὐτό, ὁφείλουμε μέν νά συγχωρήσουμε τούς φταιχτες, ἐκείνους πού μᾶς γύρισαν τὸν πλάτη καὶ μᾶς πρόδωσαν τότε, ἀλλά ἐπ' οὐδενὶ πρέπει νά ξεχάσουμε, νά λησμονήσουμε τό χαμένην μας περηφάνια, αὐτά πού είχαμε καὶ κάσαμε. Γιατί κάνεται ὅ, τι λησμονείται, ἐνῶ αὐτό πού ζει στὸν καρδιά μας, αὐτό πού συνεπάρνει τὸν ὑπαρξή μας, δέν κάνεται ποτέ καὶ γίνεται ἀφορμή διαρκοῦς αὐτοσυνειδοσίας.

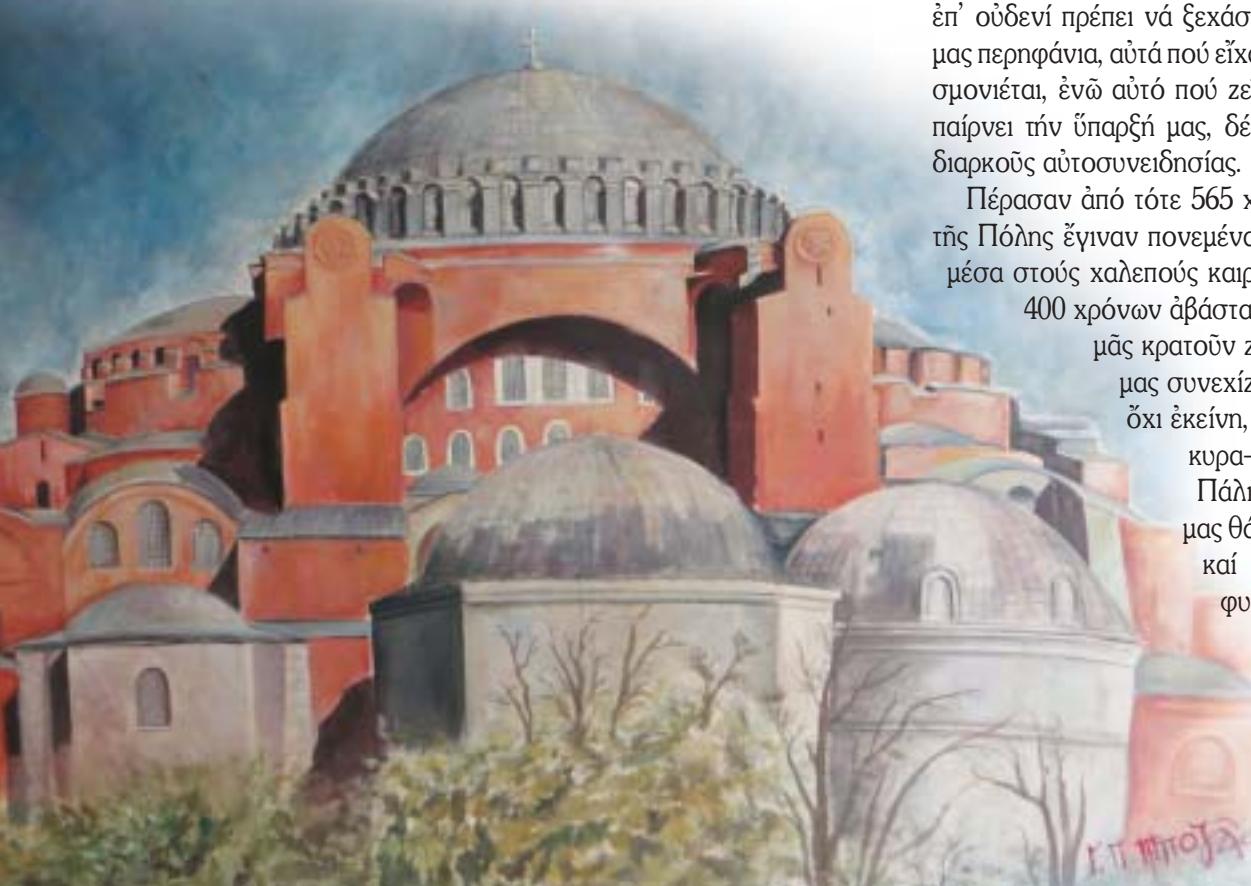
Πέρασαν ἀπό τότε 565 χρόνια καὶ οἱ θρῆνοι γιά τὸν ἄλωση τῆς Πόλης ἔγιναν πονεμένα τραγούδια, πού στρίζαν τό Γένος μέσα στούς καλεπούς καιρούς καὶ στό ἀπέραντο σκοτάδι τῶν

400 χρόνων ἀβάσταχτης δουλείας. Ἔγιναν μνήμες, πού μᾶς κρατοῦν ζωντανούς στὸν ιστορία. Καὶ ὁ λαός

μας συνεχίζει νά παρηγορεῖ τόν Παναγιά μας κι ὅχι ἐκείνη, νά παρηγορήτρια, τόν λαό: «Σώπασε κυρα-Δέσποινα καὶ μή πολυδακρύζεις.

Πάλι μέ χρόνους μέ καιρούς, πάλι δικά μας θά ‘ναι». «Ἡν γάρ Μάιος ὁ φέρων 29» καὶ ἦταν ἀβάσταχτης ἡ ταπείνωση τῆς φυλῆς μας.

•

Όλοκληρώθηκαν οι Ιερατικές μας Συνάξεις

7n IEPATIKH ΣΥΝΑΞΗ

‘Η 7η Γενική Ιερατική Σύναξη της Ιερᾶς Μητροπόλεως Δημητριάδος πραγματοποιήθηκε (17/4) στό Συνεδριακό Κέντρο Θεσσαλίας. Όμιλοπτής ήταν ό Αρχιμ. Βαρνάβας Γιάγκου, Ήγούμενος της Ιερᾶς Μονῆς Αγίας Θεοδώρας Θεσσαλονίκης, όποιος άνεψπυξε τό θέμα «Διακονώντας τό Μυστήριο της έξιμολογήσεως στήν έποκή μας».

· Ο ὁμιλητής παρατήρησε ὅτι ή μετάνοια εἶναι στάση ζωῆς, εἶναι ή ἐπανατοποιθέτησή μας ἐναντί του Θεοῦ, εἶναι δῶρο Θεοῦ, μιά νέα ζωή. Γ' αὐτό, ὁ πνευματικός ὄφειλε νά λαμψάνει ύπόψιν τά δεδο-

ἀποκατασπίσουμε τό ἀληθινό της νόημα, πού εἶναι ή ἀνάδειξη τῆς προσωπικῆς εὐθύνης ἔναντι τοῦ Θεοῦ.

Ο π. Βαρνάβας ἀναφέρθηκε στὸν ἀνάγκη διαμόρφωσης ἥθους μετανοίας καὶ ἐμπειρίας τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ, ἔργο πού ἀνήκει στὸν πνευματικό. Αὐτός ὁφείλει νά ἐκπέμπει εἰρήνην καὶ νά διαμορφώνει κλήμα ἐμπιστοσύνης, πού εἶναι μιά διαρκής πορεία, πού συνεχῶς δοκιμάζεται. Τόνισε, ἐπίσης πόσο σημαντικό εἶναι ὁ πνευματικός νά μπαίνει στὸν θέσπι τοῦ ἐξομολογούμενου, νά ἔχει τομικένει καὶ ὅχι νά γενικεύει τά πράγματα, νά μπίν μελετᾶ τίς ἀμαρτίες, ἀλλά νά διαμορφώνει πρόσωπα. Στό πλαίσιο αὐτό, ὁφείλει νά ἐνεργεῖ μέ τέτοιον τρόπο, ὥστε οἱ ἐξομολογούμενοι νά νιώθουν ὅτι τούς συμπονεῖ καὶ δέν λειτουργεῖ ἀφ' ὑψηλοῦ.

Ο ομίλητής παραπέρσε τόν κίνδυνο ἐκτροπῆς τῆς διαδικασίας τῆς μετανοίας σέ ψυχανάλυση κυριαρχίας, γιά τόν ἔλεγχο τῆς ζωῆς τῶν ἄλλων, ἔνας ρόλος πού ἐπ' ούδενί ἀναλογεῖ στόν πνευματικό. Σημείωσε, ἀκόμα, πόσο σημαντικό εἶναι ὁ πνευματικός νά βρίσκεται σέ διαρκή μετάνοια, διαφορετικά δέν μπορεῖ νά ἀσκεῖ τό ἔργο τῆς πνευματικῆς πατρόπιτας. Ὁφείλει νά ἀνακαίνιζεται διαρκῶς στή μετάνοια, στήν προσευχή, νά ὑποκωρεῖ, γιά νά εἶναι παρών ὁ Χριστός. Ο καλύτερος πνευματικός εἶναι αὐτός πού γνωρίζει ὅτι δέν μπορεῖ νά καθοδηγήσει κανέναν καί κάνει χώρο στόν Χριστό.

Μίλησε, άκόμα, γιά τόν μεγάλο πειρασμό τῆς ἔξομολόγυσης, που εἶναι ἡ ἀπουσία τοῦ Χριστοῦ ἀπό τὸ Μυστήριο, που τό μετατρέπει σέ ψυχολογικό γεγονός, σε πνευματική ἀπάτη. Αὐτό ἔχει ὡς συνέπεια πάν τὴν ἔξαντληση τοῦ πνευματικοῦ καὶ πάν ψυχρότητα τοῦ πιστοῦ.

‘Ως πρός την χρήση τῶν ἐπιτιμίων, παρατήρησε διτὶ ὁ φεμίλει ὁ πνευματικός νά νοιώσει τούς ἀνθρώπους ὡς δικά του μέλη, πρίν τά χρονιμοποιήσει. Τό πρώτιστο εἶναι διτὶ νά προστατεύσουμε τόν Θεό ἀπό τίς ἄμαρτίες μας, ἀλλά την ψυχή μας, νά νιώσει ὁ ἀνθρώπος διτὶ ἔχει ἀξία, νά παρηγορηθεῖ, νά ἀπογυμνωθεῖ ἀπό τή βρωμιά της καί νά μήν αἰσθανθεῖ τήν ἀπόρριψη. Μέσα σ’ αὐτό τό πλαίσιο ἔχουν ἀξία οι κανόνες καί τά ἐπιτιμία.

Στό σημεῖο αὐτό, ἀναφέρθηκε σέ δύο συνήθεις ἐκτροπές: Ὡ

πρώτη είναι ή ἀδιάκριτη αὐστηρότητα, πού εἴτε ὁδηγεῖ στὸν ἔξοδο ἀπό τὴν Ἐκκλησία, εἴτε σὲ μιὰ νοστρή θρησκευτικότητα. Ἡ δεύτερη είναι ή ἀδιάκριτη ἐπιείκεια, πού ξεφεύγει ἀπό τὸ Εὐαγγελικό μέτρο καὶ νομιμοποιεῖ τὴν ἄμαρτία. Δέν πρέπει ή ἐπιείκεια νά γίνεται ἐμπόδιο ἀλλά ἐφόδιο μετανοίας.

Τέλος, ὁ π. Βαρνάβας κάλεσε τούς κληρικούς μας νά γίνουν πατέρες συμπονετικοί, νά ἀσκοῦν τὴν ἀγωγή τῆς ἐλευθερίας, γνωρίζοντας ὅτι δέν πείθουν, πλέον, οἱ αὐθεντίες, οἱ ἀπειλές τῆς ἀπωλείας, ἀλλά χρειάζεται νά ἐνεργοποιεῖται τό φιλότιμο, ἢ ἀποδοκή, τό χαμόγελο, ἢ κατανόηση, ὁ σεβασμός καὶ ἡ ἀγάπη. Νά μεταδίδουμε στούς ἀνθρώπους τή χαρά τοῦ Χριστοῦ, γιατί ἡ μετάνοια εἶναι ἡ πηγή τῆς χαρᾶς.

8n ΙΕΡΑΤΙΚΗ ΣΥΝΑΞΗ

«Ἡ ποιμαντική ἀντιμετώπιση τῶν αὐτοκτονιῶν»

¹ Ή 8η Γενική Ιερατική Σύναξη και τελευταία γιά το τρέχον ιεραποστολικό έτος, πραγματοποιήθηκε στις 22/5.

‘Ομιλητής ήταν ο Πρωτ. Σταύρος Κοφινᾶς, Ψυχολόγος-Ψυχοθεραπευτής, ‘Υπεύθυνος του Δικτύου του Οικουμενικού Πατριαρχείου στόν χώρο της Υγείας, ο οποίος άνεπτυξε τό θέμα «Ποιμαντική προσέγγισης και άντιμετώπισης των τάσεων αύτοκτονίας, κάτω από την δίνη της οἰκονομικῆς κρίσης».

· Ο διμιληπτής προσέγγισε τό θέμα μέσα από την ἀληθινή ιστορία ένος ἀνθρώπου, πού κάτω από τό βάρος τῶν ποικίλων προβλημάτων τῆς ζωῆς ἔφθασε στά πρόθυρα τῆς αὐτοκτονίας. · Επεσήμανε δύτι ὅδοι, λίγο ως πολύ, εἴμαστε ἐκτεθειμένοι στὸν πιθανότητα τῆς αὐτοκτονίας, εἴτε πιστεύουμε στὸν Θεό, εἴτε ὅχι. · Η αὐτοκτονία δέν ἔχει λογική. · Ο αὐτόχειρας θέλει νά αὐτοκτονήσει, ἐπειδόν δέν εἶναι αὐτός πού ἐπιθυμεῖ νά εἶναι ἡ γιά νά ἔξιλεωθεῖ ἀπό τόν ἑαυτό του, λόγω τῶν ἀποτυχιῶν του.

Σέ ἄλλο σημείο τῆς ὁμιλίας του, ὁ π. Σταῦρος παρατίρωσε ὅτι στό ὑπόβαθρο τῶν αὐτοκτονιῶν βρίσκεται ἡ ἔλλειψη νοήματος ζωῆς καί ἡ ἐπικράτηση τοῦ ἀπόλυτου ὄρθιολογισμοῦ. Ὡς ἔλλειψη νοήματος ζωῆς νοεῖται ἡ ἀπουσία ἀγαπητικῶν σχέσεων, μέ τίς ὁποῖες ὑπερβαίνεται ἡ ἀτομικότητα. Ὁ αὐτόχειρας θέλει νά λυτρωθεῖ ἀπό τὴν κόλαση ὃτι δέν μπορεῖ νά ἀγαπήσει ἄληθινά.

Ἐπικεντρώνοντας στὸν ποιμαντικὴν ἀντιμετώπισθαι τοῦ φαινομένου, τόνισε ὅτι, ὡς Ποιμένες, ἔχουμε εὐθύνην νὰ συμπαρασταθοῦμε στὶς δυσκολίες τῶν σύγχρονων ἀνθρώπων καὶ προληπτικά νά παρεμβαίνουμε καὶ νά βοηθοῦμε. Δέν ὑπάρχουν μαγικές λύσεις γιά τούς ἀνθρώπους πού βρίσκονται σέ ἀπόγνωσην. Ὁ Χριστός εἶναι πάνω ἀπό τίς λύσεις, εἶναι βίωμα. Ὁ ὄμιλος ἀντέτεινε στὸν εὔκολην ἐπιλογήν τῆς ηθικολογίας τὸν προσφοράν ἐλπίδας στὸ ἔλεος τοῦ Θεοῦ, μέσα ἀπό τὸν ἔνταξην σέ μια ἐκκλησιαστικὴν κοινότητα ἀγάπης.

• Ακολούθησε συζήτηση καί ή σύνοψη τῶν συμπερασμάτων ἀπό τὸν Σεβ. Ποιμενάρχη μας κ. Ἰγνάτιο, ὁ ὅποιος εὐχαρίστησε τοὺς Κληρικούς μας γιά τὴ συνεπή συμμετοχή στὶς Ἱερατικές μας Συνάξεις, καθ' ὅλη τὴν διάρκεια αὐτῆς τῆς περιόδου καί εὐχήθηκε σὲ ὅλους καλό καλοκαίρι.

ΠΕΙΔΗΣΕΡΣΗ

ΕΠΙΣΚΕΨΗ ΣΤΟΥΣ ΠΡΟΣΦΥΓΕΣ ΤΗΣ ΔΟΜΗΣ ΜΟΖΑ

Μέ πρωτοβουλία τοῦ Δ.Σ. τοῦ Σ.Σ.Κ. Βόλου «Ο ΕΣΤΑΥΡΩΜΕΝΟΣ» πραγματοποιήθηκε (18/04) έπισκεψη στὸ χῶρο φιλοξενίας προσφύγων τῆς περιοχῆς μας (ΔΟΜΗ ΜΟΖΑ). Ο ἐκπρόσωπος τῆς Τοπικῆς μας Ἐκκλησίας καὶ τοῦ «ΕΣΤΑΥΡΩΜΕΝΟΥ», π. Θεόδωρος Μπατάκας, Πρόεδρος τοῦ Δ.Σ., εἶχε πίν εὐκαιρία νά ἐνημερωθεῖ ἀπό τοὺς ὑπευθύνους στρατιωτικούς καὶ ἄλλους ὑπηρεσιακούς παράγοντες για πίν λειτουργία τῆς ΔΟΜΗΣ, γιά τίς διάφορες ἐλλείψεις σέ ἀναγκαῖα ὄλικά ἀγαθά καὶ τίς ἀνάγκες τῶν 141 προσφύγων (70 παιδιῶν & 71 ἐνηλίκων) ἀπό τὴ Συρία καὶ τὸ Ἰράκ. Η ΔΟΜΗ ΜΟΖΑ ἔχει στήμερα πληρόπτα 100% καὶ γιά νά λειτουργήσει σωστά καὶ ἀνθρώπινα χρειάζεται καὶ πίν

ἔμπρακτη στήριξη ὅλων τῶν κοινωνικῶν φορέων τῆς περιοχῆς μας. Η Τοπική μας Ἐκκλησία, διά τοῦ ἐκπροσώπου της, κατέγραψε ὅλες τίς ἀνάγκες τῶν ἀρμοδίων κρατικῶν ὑπηρεσιῶν τῆς ΔΟΜΗΣ καὶ ἐντός ὀλίγων ἡμερῶν θ' ἀνταποκριθεὶ θετικά προσφέροντας ὅλα ἐκείνα τά εἰδον πού διαθέτει τὸ Κέντρο Διαχείρισης Ἀνθρωπιστικῆς Βοήθειας τῆς Ι. Μητροπόλεως Δημητριάδος, πού λειτουργεῖ ώς παράρτημα τοῦ «ΕΣΤΑΥΡΩΜΕΝΟΥ».

ΑΓΙΑΣΜΟΣ ΣΤΗΝ ΕΚΘΕΣΗ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΩΝ ΚΕΙΜΗΛΙΩΝ

Τόν Ἀγιασμό τῶν ἐγκαινίων τῆς Ἐκθεσης Ἀστυνομικῶν Κειμηλίων τέλεσε (20/4) στό Μέγαρο τῆς Ἀστυνομικῆς Διεύθυνσης Μαγνησίας ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Δημητριάδος κ. Ἰγνάτιος. Σπίν τελετή παρέστησαν ὁ Ἀρχηγός τῆς Ε.Λ.Α.Σ. Στρατηγός Κων/νος Τσουβάλας, ὁ Γεν. Γραμματέας τοῦ Ὕπουργείου Δημοσίας Τάξεως κ. Δημήτριος Ἀναγνωστάκης, ὁ Γενικός Ἀστυνομικός Δ/ντης Θεσσαλίας Ὕποστράπυγος Ἰωάννης Τόλιας, ὁ Ἀντιπεριφερειάρχης Θεσσαλίας κ. Δωροθέα Κολυνδρίνη, τό προσωπικό τῆς Ἀστυνομικῆς Δ/ντης καὶ πλῆθος κόσμου. Σπίν σύντομο χαιρετισμό του ὁ Σεβασμώτατος ἐξῆρε πίν ἀγάπη τῶν στελεχῶν τῆς Ἀστυνομίας στό ἔργο τους, ἀλλά καὶ τό μεράκι, γιά νά δημιουργοῦν πράγματα πέρα ἀπό τό αὐστηρό πλαίσιο τῶν καθηκόντων

τους, «πού καταγράφουν πίν ιστορία καὶ μποροῦν νά λειτουργίσουν ώς ὑπόδειγμα καὶ γιά πολλές ἀκόμα ἀνάλογες δράσεις. Η Ἀστυνομία στόν τόπο μας ἔχει κερδίσει πίν ἐμπιστοσύνη μας, δέν ὑπάρχει κακυποψία ἀλλά συμπαράσταση καὶ ἐνόπτητα, μέ ἀποτελέσματα ἔμπρακτα, ὅπως εἶναι ἡ στήριξη τῶν προσφύγων καὶ μέ πίν συμπαράσταση τοῦ στρατοῦ μας...». Ο κ. Ἰγνάτιος ἀναφέρθηκε, τέλος, στό κλίμα ἐνόπτητας πού χαρακτηρίζει τίς σχέσεις τῶν φορέων τῆς Μαγνησίας, μέ σκοπό πίν διακονία τοῦ κάθε ἀνθρώπου.

ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ ΤΟΥ CD ΠΑΙΔΙΚΗΣ ΧΟΡΩΔΙΑΣ «ΔΗΜΗΤΡΙΑΣ»

Μέ μεγάλη ἐπιτυχίᾳ πραγματοποιήθηκε (20/4), στό ἀμφιθέατρο «Κορδάτος» τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλίας, ἡ παρουσίαση τοῦ CD τῆς παιδικῆς χορωδίας «Δημητριάς», πού συνδιοργάνωσαν τό Πανεπιστήμιο Θεσσαλίας, ἡ Ἱερά Μητρόπολη Δημητριάδος καὶ τό ΚΕΚΠΑ ΔΙΕΚ Δ. Βόλου. Η χορωδία ἔχει ώς βάση, κυρίως, παιδιά πού φοιτοῦν στό 10ο Δημοτικό Σχολεῖο N. Ἰωνίας καὶ τελεῖ ὑπό τίν αιγίδα τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Δημητριάδος. Ἐκπαιδευτικός καὶ καλλιτεχνικός ὑπεύθυνος τοῦ χορωδιακοῦ συνόλου εἶναι ὁ Βαγγέλης Μπαντελᾶς, ἐκπαιδευτικός-μουσικός. Η ἐκτύπωση καὶ κυκλοφορία τοῦ ἐν λόγῳ δί-

σκου χρηματοδοτήθηκε ἀπό τόν Ἐπιτροπή Ἐρευνῶν τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλίας, στό πλαίσιο τοῦ Προγράμματος ΕΣΠΑ «Ἐνταξη καὶ Ἐκπαίδευση τῶν Παιδιῶν Ρομά σπίν Περιφέρεια Θεσσαλίας» (2016-2018), ἐπιστημονικός ὑπεύθυνος τοῦ ὁποίου εἶναι ὁ καθηγητής ΠΤΔΕ κ. Χρῆστος Γκόβαρης. Σπίν ἐκδήλωση παραβρέθηκαν οἱ διευθυντές Α'/θμιας & Β'/θμιας Ἐκπαίδευσης κ.κ. Γεώργιος Πολύζος καὶ Σωκράτης Σαβελίδης ἀντίστοιχα, ἐκπαιδευτικοί, καθηγητές καὶ φοιτητές τοῦ Πανεπιστημίου, καθώς καὶ ἀρκετοί γονεῖς τῶν παιδιῶν. Η παρουσίαση τοῦ CD ἔγινε ἀπό τόν συνθέτη Κωστή Δρυγιανάκη, ἐνῶ τίν ἐπιμέλεια τῆς παράστασης εἶχε ὁ Βαγγέλης Μπαντελᾶς. Η ἐκδήλωση ἔκλεισε μέ τίς φωνές τῶν παιδιῶν πού τραγούδησαν μέ τό συνοδεία ὄρχή στρας κομμάτια ἀπό τό CD ἀλλά καὶ καινούριο ρεπερτόριο.

Η ΜΟΝΗ ΒΑΤΟΠΑΙΔΙΟΥ ΣΤΗΡΙΖΕΙ ΚΑΙ ΦΕΤΟΣ ΤΙΣ ΚΑΤΑΣΚΗΝΩΣΕΙΣ ΜΑΣ

Ίκανη ποσόπτητα τροφίμων ἀπέστειλε ἡ Ἱερά Μονή Βατοπαϊδίου, πού θά ἐνισχύσουν τό λειτουργία τῶν Κατασκηνώσεων τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Δημητριάδος στόν Ἀγιο Λαυρέντιο Πηλίου, ὅπου θά φιλοξενηθοῦν καὶ τό φετινό καλοκαίρι ἐκανονάδες παιδιά Δημοτικοῦ, Γυμνασίου καὶ Λυκείου. Μία ἀκόμη φορά ἡ Ἱερά Μεγίστη Μονή Βατοπαϊδίου καὶ ὁ Ἕγιούμενός της Γέροντας Ἐφραίμ, ἔρχονται ἀρωγοί καὶ συμπαραστάτες στό πολυποίκιλο ἔργο τῆς Τοπικῆς μας Ἐκκλησίας, ἀποδεικνύοντας ἐμπράκτως ὅτι ὁ Ἀγιορείτικος Μοναχισμός εἶναι μέν ἐκτός τοῦ κόσμου, προσεύχεται, ὅμως καὶ δρᾶ ὡς παστοποιούμενος τόν κόσμο. Ο Σεβ. Μητροπολίτης μας κ. Ἰγνάτιος εὐχαριστεῖ ὁλοθύμως τόν Ἕγιούμενο τῆς Μονῆς Γέροντας Ἐφραίμ γιά τή διαρκή στήριξη καὶ συναντίληψή του στό ἔργο τῆς Τοπικῆς μας Ἐκκλησίας.

ΙΣΤΟΡΙΚΕΣ ΣΤΙΓΜΕΣ ΣΤΗΝ ΙΕΡΑ ΜΟΝΗ ΑΓΙΟΥ ΠΑΝΤΕΛΕΗΜΟΝΟΣ ΑΓΙΑΣ

Τρία ιστορικά γεγονότα γιά τό παρόν και τό μέλλον τῆς μοναστικῆς ζωῆς τῆς Τοπικῆς μας Ἐκκλησίας ἔλαφαν κώρα στὸν Ἱερὰ Μονὴν Ἀγίου Παντελεήμονος Ἀγιᾶς. Τό πρῶτο ἦταν ὁ Κουρά τοῦ νέου ἀδελφοῦ τῆς Μονῆς Μοναχοῦ Ἐλισαίου (24/4), πού τελέστηκε σὲ κλήμα βαθεῖας συγκίνησης, ἀπὸ τὸν Σεβ. Μητροπολίτη Δημητριάδος κ. Ἰγνάτιο. Ὁ νέος Μοναχός, 29 ἔτῶν, κατά κόσμον Ἀθανάσιος Τσολιάς, μέ καταγωγὴ ἀπὸ τὸ Καστρί Ἀγιᾶς, εἶναι πυκνούχος τῆς Φιλοσοφικῆς Σχολῆς τοῦ Α.Π.Θ. Στὸν προσφάντη του ὁ Σεβασμιώτατος ἀναφέρθηκε στὸν ἀναγέννηση τῆς Μοναστικῆς ζωῆς στὸν ἐπαρχία τῆς Ἀγιᾶς, τά τελευταῖα

χρόνια, μέ ἐπίκεντρο τῆς Ἱερές Μονῆς Τιμίου Προδόρου μου Ἀνατολῆς καὶ Ἀγίου Παντελεήμονος, στὶς ὁποῖες ὁ Θεός ἔστειλε εὐλόγημένες ἀδελφόπτες. Ἐκανε, μάλιστα, εἰδικὴ μνεία στοὺς πατέρες Αἰμιλιανὸν καὶ Νικόδημο, ὃ ἀδελφόπτητα τῶν ὁποίων αὐξήθηκε, ἐπ’ ἐσχάτων καὶ μέ νέους ἀδελφούς, ἀλλὰ καὶ στὶς στάσης τοῦ Ἡγούμενου ἀπέναντι στὸν ἀσθένεια, στάση ἀπόλυτης ἐμπιστούντης στὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ. Ὁ κ. Ἰγνάτιος ἀναφέρθηκε στὸν πόθῳ τοῦ νέου Μοναχοῦ νά ἀφιερωθεῖ στὸν Θεό καὶ νά γίνει καρπός τῶν προσευχῶν τῶν πνευματικῶν του πατέρων. Τό δεύτερο ιστορικό γεγονός (28/4) ἦταν ἡ εἰς Διάκονον Χειροτονία τοῦ Μοναχοῦ Μιχαὴλ ἀπὸ τὸν Σεβ. Μητροπολίτη Δημητριάδος κ. Ἰγνάτιο. Στὸν ὄμιλο του ὁ Σεβασμιώτατος ἀναφέρθηκε στὸν πνευματικό σύνδεσμο τοῦ νέου Διακόνου μέ τὸν Ἡγούμενο τῆς Μονῆς π. Αἰμιλιανό, πού ἐνέπνευσε τὸν ζωὴν του καὶ ὀδήγησε τὰ βῆματά του στὸ Μοναστήρι. Κάλεσε τὸν π. Μιχαὴλ νά κρατήσει ἀκμαῖο τὸν ζῆλο του, συμβάλλοντας θετικά στὴ μοναστικὴ ζωὴ, διακονώντας τὸ Μυστήριο τῆς Εὐχαριστίας, πού μᾶς καθιστᾶ ἐνωμένους μέ τὸν Χριστό καὶ μεταξύ μας καὶ ἀναπαύοντας τὶς ψυχές τῶν προσκυνητῶν, πού ἀναζητοῦν πνευματικό καταφύγιο στὸν Μονὴν. Τό τρίτο γεγονός ἦταν ἡ εἰς Διάκονον Χειροτονία τοῦ Μοναχοῦ Ἐλισαίου (12/5), παρουσίᾳ Κληρικῶν τῆς Ἀρχιερατικῆς περιφέρειας Ἀγιᾶς καὶ πλήθους προσκυνητῶν. Στὸν ὄμιλο του ὁ Σεβασμιώτατος ἀναφέρθηκε στὶς σημασίᾳ τῆς διακονίας μέσα στὸν Ἐκκλησία: «Οφείλουμε νά εἴμαστε διάκονοι τῆς ἐνόπτης. Αὐτό εἶναι τὸ πρώτιστο ἔργο. Εἶναι δῶρο Θεοῦ ἀλλὰ χρειάζεται ἀγώνα, γιά νά ἐπιτευχτεῖ, ταπείνωστ καὶ ὑπακοή, γιατί δέν εἶναι πάντοτε δεδομένη... Οφείλουμε νά διακονοῦμε πήν ἀγίοπτα, πού δέν εἶναι ἀνέφικτη, δέν εἶναι ὑπόθεση τοῦ κχές, ἀφοῦ καὶ σήμερα ἀναδεικνύονται ἄγιοι μέσα στὸν Ἐκκλησία... Οφείλουμε, ἐπίσης, νά διακονοῦμε πήν ἀλήθεια τῆς Ἐκκλησίας μας, γιατί κωρίς αὐτήν σωτηρία δέν ὑπάρχει. Αὐτήν καλούμαστε νά εὐαγγελίστομε σὲ δῶλους τούς ἀνθρώπους...». Καὶ στὰ τρία αὐτά ιστορικά γεγονότα συμμετεῖχε πλειάδα κληρικῶν τῆς ἐπαρχίας Ἀγιᾶς καὶ πλῆθος προσκυνητῶν.

ΣΥΣΚΕΨΗ ΤΩΝ ΤΟΠΙΚΩΝ ΦΟΡΕΩΝ ΥΓΕΙΑΣ ΣΤΟ ΣΥΝΕΔΡΙΑΚΟ ΚΕΝΤΡΟ

Εύρεια σύσκεψη τῶν τοπικῶν φορέων Ὅγειας πραγματοποιήθηκε (25/4) στὸ Συνεδριακό Κέντρο Θεσσαλίας, μέ πρωτοβουλίᾳ τοῦ Ἰδρύματος «Λειτουργοί Ὅγειας τῆς Ἀγάπης» τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Δημητριάδος, ὑπὸ τὴν προεδρία τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Δημητριάδος κ. Ἰγνατίου. Στὴ σύσκεψη συμμετεῖχαν:

- Ο Διοικητής τοῦ Νοσοκομείου Βόλου
- Η νοσηλευτική ὑπηρεσία τοῦ Νοσοκομείου Βόλου
- Η μονάδα μεσογειακῆς ἀναιμίας τοῦ Νοσοκομείου Βόλου
- Ο Σ.Σ.Κ. Βόλου «·Ο ·Ἐσταυρωμένος»
- Ο Συμβουλευτικός Σταθμός Ψυχολογικῆς Σπρίξης τῆς Ι.Μ.Δ.
- Τό Γηροκομεῖο Βόλου
- Τό Ὁρφανοτροφεῖο Βόλου
- Τό ίδρυμα «·Ἀσπρες πεταλούδες»
- Ο ιατρικός σύλλογος Βόλου
- Ο δόδοντιατρικός σύλλογος Βόλου
- Ο φαρμακευτικός σύλλογος Βόλου
- Ο σύλλογος νεφροπαθῶν Βόλου
- Ο σύλλογος γονέων καὶ πασχόντων ἀπὸ μεσογειακή ἀναιμία
- Ο σύλλογος ἔθελοντῶν αἵμοδοτῶν Βόλου
- Η ἑλληνική ἑταιρεία νόσου Ἀλτσχάιμερ
- Ο σύλλογος κινητικά ἀναπήρων Μαγνησίας «·Ιππόκαμπος»
- Ο σύλλογος Καρκινοπαθῶν Βόλου

· Ο Σεβασμιώτατος ἀναφέρθηκε στὶς δυναμική ἐπαναδραστηριοπόίστη τοῦ Ἰδρύματος «Λειτουργοί Ὅγειας τῆς Ἀγάπης» καὶ ἐξέφρασε τό ὄραμά του γιά τὴ δημιουργία ἐνός ἀτυπού Δικτύου ὕσσων ἀστοχοῦνται μέ τὴν ὑγεία καὶ τὴν κοινωνική προσφορά στὸν τόπο μας. Στὴ συνέχεια, πρότεινε τὴ δημιουργία μᾶς ἀμέσως δράστης ἀντιμετώπισης ἐκτάκτων περιστατικῶν κοινωνικῆς καὶ ιατρικῆς ἀνάγκης, τὴν ἐξεύρεση τρόπου καὶ οἶκον νοσηλείας, ἀνθρώπων πού δέν ἔχουν τὴ δυνατότητα ἀλλους εἰδους νοσηλείας, ἐνῶ ἔκανε εἰδικὴ μνεία στὸν αὔξηση τῶν αὐτοκτονιῶν στούς καιρούς μας. Πρότεινε, μάλιστα, τὴ δημιουργία Γραμμῆς 24ωρης ὑποστήριξης γιά τὴν πρόληψη τῶν αὐτοκτονιῶν, καθώς, ἐπίσης καὶ τὸν ἐπίστο προγραμματισμό στόχων καὶ ἐκδηλώσεων. Ἀκολούθησαν οἱ τοποθετήσεις τῶν ἐκπροσώπων τῶν φορέων, κοινός τόπος τῶν ὁποίων ἦταν ἡ ἔνδρεσκεία τους γιά τὴν πρόσκληση καὶ τὴν πρωτοβουλία τῆς Τοπικῆς Ἐκκλησίας γιά τὴ δημιουργία τοῦ ἀτυπού Δικτύου. Ὅλοι ἔκαναν δεκτές τὶς προτάσεις τοῦ Σεβασμιώτατου καὶ δεσμεύτηκαν νά ἔργαστοῦν γιά τὴν καλύτερη δυνατή ὑλοποίησή τους, προκειμένου οἱ τοπικοί φορεῖς ἀπό κοινοῦ νά δράσουν γιά τὴν ἀντιμετώπιση ὅξεων, παγίων καὶ ἐκτάκτων κοινωνικῶν προβλημάτων καὶ προβλημάτων ὑγείας τῶν ἐμπερίστατων συμπολιτῶν μας.

Η ΓΙΟΡΤΗ ΤΩΝ ΚΑΤΗΧΗΤΙΚΩΝ ΠΡΟΣΧΟΛΙΚΗΣ ΗΛΙΚΙΑΣ

Σπίν κατάμεστη αίθουσα τοῦ Συνεδριακοῦ Κέντρου πραγματοποιήθηκε (12/5) ἡ καταληκτήρια ἐκδήλωση τῶν κατηχητικῶν μας σχολείων, προσχολικῆς καὶ πρώτης σχολικῆς ἀλιτεύειας, μὲ τίλο: «Οταν οἱ Ἀγιοι γιορτάζουν». Τή γιορτή ἀνοίξε ό Σεβ. Μητροπολίτης Δημητριάδος κ. Ἰγνάτιος, ὁ ὄποιος εὐχαρίστησε τὸν Πρωτοσύγκελλο Ἀρχιμ. Δαμασκηνό Κιαμέτη καὶ τοὺς συνεργάτες του, τοὺς ὑπευθύνους νεόπτης τῶν ἐνοριῶν, τοὺς κατηχητές καὶ τέλος τοὺς γονεῖς τῶν μικρῶν κατηχητόπουλων, οἱ ὄποιοι ἐμπιστεύονται στὰ χέρια τῆς Ἐκκλησίας ὅ, τι πολυτιμότερο ἔχουν. Ο Ποιμενάρχης μας τόνισε πώς στὸν τρυφερὸν ἀπό τὴν ἀλιτεύεια τοῦ ἀνθρώπου τοποθετοῦνται τὰ ποιό γερά θεμέλια γιά μιά θεάρεστη καὶ ὑψηλὴ ζωὴ. Γι' αὐτό, ἡ Τοπική μας Ἐκκλησία δημιούργησε στὰ κατηχητικὰ τῆς σχολεῖα τμῆματα γιά τὴν προσχολική καὶ πρώτην σχολική ἀλιτεύεια μὲ ἔξαιρετούς παιδαγωγούς-κατηχητές, οἱ ὄποιοι βάζουν μὲ τὴ σειρὰ τους ἔνα μικρὸ λιθαράκι στὸν μελλοντικὸ Χριστιανό. Σπίν συνέχεια, οἱ λιλιπούτειοι φίλοι μας ξεδίπλωσαν ἔνα ὄλόκληρο ἐκκλησιαστικὸ ἔτος μέσα ἀπό τὰ λαογραφικά ἔθιμα τῶν προστατῶν Ἀγίων τῆς Ἐνορίας τους, τὰ ὄποια πραγματοποιοῦνται παραμονὴν ἡ ἀνήμερα τῆς ἑορτῆς τους στὸν ίόπο μας, ὅσο καὶ σὲ ἄλλες περιοχές τῆς Ἑλλάδας. Ο Βασιλικός, τὸ Κουρμπάνι, ἡ Βαρβάρα, τὰ Ἀλμυροκούλουρα, ἡ Δρακοκτονία, ἡ Βασιλόπιτα, οἱ Λουκουμάδες, ἡ Πέτρα ἡ Μαλλιαρή, οἱ Μηλόπιτες, εἶναι ἐλάχιστα ἀπό τὰ ἔθιμα πού οἱ γονεῖς καὶ φίλοι τῶν μικρῶν κατηχητόπουλων εἶχαν τὴν καρά νά θυμηθοῦν ἢ νά γνωρίσουν μέσα ἀπό πλούσιες θεατρικές χορογραφίες, ντυμένες μὲ εὐφάνταστες μουσικές. Τίνιν αὐλαία ἔκλεισαν οἱ 350 φωνές τῶν μικρῶν μας φίλων τραγουδώντας τὸ ἀγαπημένο σέ ὅλους «Ἐχε γεια Παναγιά», ἀποχαιρετώντας ἔτοι μιά ὅμορφη καὶ δημιουργική κατηχητικὴ χρονιά, γεμάτη ἀγάπη Χριστοῦ.

ΓΙΟΡΤΗ ΛΗΞΗΣ ΤΟΥ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΟΣ «ΑΓΙΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΘΑΔΔΑΙΟΣ»

Μέ μεγάλην ἐπιτυχίαν πραγματοποιήθηκε (1/6), στὸν περιβάλλοντα χώρῳ τοῦ Συνεδριακοῦ Κέντρου Θεσσαλίας, ἡ καταληκτήρια ἐκδήλωση τοῦ φετινοῦ σχολικοῦ ἔτους τοῦ Τριετοῦ Προγράμματος Κοινωνικῆς Παρέμβασης στὸ Ἀλιβέρι καὶ τὸν Ἀγία Παρασκευήν «Ἀγιος Ἀπόστολος Θαδδαῖος», τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Δημητριάδος.

Σπίν ἐκδήλωση συμμετεῖχαν:

· Η θεατρικὴ ὁμάδα τοῦ προγράμματος, μὲ ὑπεύθυνη τὴν κ. Ἀλίκη Κουκουμβρῆ.

· Η ὁμάδα τοῦ Brake dance τοῦ προγράμματος, μὲ ὑπεύθυνη τὸν κ. Aleksander Tsara.

· Η ὁμάδα παραδοσιακοῦ χοροῦ, μὲ ὑπεύθυνη τὸν κ. Κατερίνα Ντόμη.

· Η χορωδία «Δημητριάς», μὲ ὑπεύθυνη τὸν κ. Βαγγέλη Μπαντελᾶ. Τὸ φωνητικὸ σύνολο Ζακύνθου «Θεόδωρος Καθρῆς Κουρκουμέλης», μὲ ὑπεύθυνη τὸν κ. Π. Μαρίνο, Λαμπαδάριο τοῦ Ἱεροῦ Μητροπολιτικοῦ Ναοῦ Ζακύνθου.

· Αφοῦ ἐγκαινίασε τὸν Ἐκθεσην ἔργων τοῦ εἰκαστικοῦ τμῆματος τοῦ Προγράμματος, ὁ Σεβασμιώτατος τόνισε ὅτι τὸ ἔργο πού γίνεται στὰ παιδιά POMA θά φανεί μακροπρόθεσμα, ὅταν θά γίνουν ἐνήλικες καὶ θά κουβαλοῦν ἀντές τίς ἐμπειρίες. Ο κ. Ἰγνάτιος ἐξέφρασε τὴν καρά του γιά τὸν ἐμπιστοσύνην, πού ἔχει οἰκοδομηθεῖ μὲ τὸν κοινότητα τῶν POMA ἀλλὰ καὶ τὸν εὐφρέσκειά του γιά τὸν συνέργεια τῶν ἐκπαιδευτῶν, ὅλων τῶν εἰδικοτήτων καὶ εὐκήθηκε σὲ ὅλους καλὸ καλοκαίρι. Ακολούθησε μουσική πού ἐτοίμασε τὸ τμῆμα μαγειρικῆς τοῦ προγράμματος, μὲ ὑπεύθυνη τὸν κ. Τριανταφυλλία Θεοχαρίδου. Τέλος, παρουσιάστηκε μουσικό πρόγραμμα μὲ μαθητές τῶν μουσικῶν τμημάτων τοῦ προγράμματος, μὲ ὑπεύθυνους τοὺς κ.κ. Κωστόπουλο Στέφανο, Κουσκουρίδα Σταύρο καὶ Χρυσόστομο Χατζηγεωργίου.

ΘΥΡΑΝΟΙΞΙΑ ΠΑΡΕΚΚΛΗΣΙΟΥ ΣΤΟΝ ΑΛΜΥΡΟ

Τά Θυρανοίξια τοῦ νεόδομπου Ἱεροῦ Παρεκκλησίου τῶν Ἀγίων Μεγαλομαρτύρων Εἰρήνης καὶ Ἀρτεμίου, πού βρίσκεται στὸ προαύλιο τοῦ Ἀστυνομικοῦ Τμῆματος Ἀλμυροῦ, τέλεσε (4/5) ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Δημητριάδος κ. Ἰγνάτιος. Σπίν τελετὴ παρέστησαν ὁ Δήμαρχος Ἀλμυροῦ κ. Δημήτριος Ἐσερίδης, ὁ Ἀντιπεριφερειάρχης Θεσσαλίας κ. Δωροθέα Κολυνδρίνη, ὁ Βουλευτής Μαγνησίας κ. Χρήστος Μπουκώρος, ὁ Γενικός περιφερειακός Ἀστυνομικός Δ/ντής Θεσσαλίας ὑποστράτηγος Ιωάννης Τόλιας, ὁ Ἀστυνομικός Δ/ντής

Μαγνησίας κ. Βασίλειος Καραϊσκός, σύσσωμο τὸ προσωπικό του Ἀστυνομικοῦ Τμῆματος Ἀλμυροῦ καὶ τὸ σύνολο τῶν Κληρικῶν τῆς πόλης. Σπίν ὅμιλία του ὁ Σεβασμιώτατος τόνισε ὅτι «τὰ Ἀστυνομικά Τμῆματα στὸ Μαγνησία στίλουν τὶς πόλεις καὶ ταυτόχρονα στολίζονται μὲ τὸν παρουσία ἱερῶν Παρεκκλησίων, ὅπου ἐκδηλώνεται ἢ πίστη τῶν ἀνθρώπων πού ὑπηρετοῦν σ' αὐτά. Τά ιερά Παρεκκλήσια εἶναι ἔργα πίστεως, ἐνόπτιας, εἰρήνης καὶ ἀγάπης». Ὁπως ἐπεσήμανε ὁ κ. Ἰγνάτιος, ὁ ἀφιέρωση τοῦ Παρεκκλησίου, ἀφενός μὲν σπίν Ἀγία Εἰρήνη, προστάτιδα τοῦ παλαιοῦ Σώματος τῆς Ἑλληνικῆς Χωροφυλακῆς καὶ ἀφετέρου στὸν Ἀγιο Ἀρτέμιο, Προστάτη τῆς ΕΛ.Α.Σ., «δίνει μήνυμα εἰρήνης καὶ μαρτυρίας. Εἰρήνης, γιατὶ νιώθουμε ἀσφαλεῖς, σ' ἔνα Κράτος πού ἐπιδιώκει τὸν εἰρήνην μὲ τοὺς γείτονές του, σπίν κοινωνία τῶν πολιτῶν καὶ μαρτυρίας Ὁρθοδόξου πίστεως, πού εἶναι ἡ ἐνοποιία δύναμη τοῦ λαοῦ». Ὁ κ.

· Ιγνάτιος ἀπευθύνθηκε, σπίν συνέχεια, στοὺς ἐκπροσώπους τῆς Αὐτοδιοίκησης, ἀλλὰ καὶ τοῦ Κοινοβουλίου καὶ καταχειροκροτούμενος, ἐπέστησε τὸν προσοχήν εἰνόψει κρίσιμων ἀποφάσεων, πού πρόκειται νά ληφθοῦν σπίν Ἑλληνική Βουλή: «Ἀπορῶ, τοιτές τὶς μέρες, πῶς σκέπτονται κάποιοι, ὅτι εἶναι δυνατόν νά μεγαλώσουν παιδιά, πού θά στερηθοῦν τὰ λέξη καὶ τὸ πρόσωπο τῆς μπτέρας. Ποιός εἶναι αὐτός πού μπορεῖ νά νομοθετίσει ὅτι ἔνα παιδί θά μεγαλώσει καθρί μάνα, ὅταν ὅλοι ξέρουμε τί σημαίνει μάνα σπί των μας. Αὐτό ξεπερνᾷ τὴν λογική μου! Καλός ὁ ἐκσυγχρονισμός καὶ οἱ μοντέρνες ιδέες, ἀλλὰ κάπου χρειάζεται ἔνα ὄριο. Κι ἂν ἐμεῖς δέν μποροῦμε νά βάλουμε τὰ ὄρια, θά τα βάλει Ἀλλος καὶ θά εἶναι πολὺ σκληρά ἀλλά δίκαια. Τέλος, ὁ Σεβασμιώτατος συνεχάρη ὅλους ὅσοι συνέβαλαν σπίν τοῦ Παρεκκλησίου καὶ εὐκήθηκε στὰ στελέχη τῆς ΕΛ.Α.Σ. καλή ἐπιτυχία στὸ πολύμοχθο ἔργο τους.

Η ΜΗΤΡΟΠΟΛΗ ΜΑΣ ΤΙΜΗΣΕ ΤΟΝ ΑΕΙΜΝΗΣΤΟ ΠΡΩΤΟΨΑΛΤΗ ΤΗΣ ΜΙΧΑΛΗ ΜΕΛΕΤΗ

Μέ βαθειά συγκίνηση και εύγνωμοσύνη, ή Ιερά Μητρόπολη Δημητριάδος τίμησε (12-13/5), τόν άειμνηστο Πρωτοψάλτη του Μητροπολιτικού Ιεροῦ Ναού Ἀγίου Νικολάου Βόλου Μιχάλη Μελέτη, ἔνα χρόνο μετά τήν εἰς Κύριον ἐκδημία του. Τό Σάββατο 12/5, στό κατάμεστο Πν. Κέντρο τοῦ Βόλου, πραγματοποιήθηκε μεγάλη ἐκδήλωση τιμῆς και μνήμης, πού συνδιοργάνωσαν ή Σχολή Βуз. Μουσικῆς, τῆς οποίας ὑπῆρξε Διευθυντής ἐπί τριάντα ἔξι χρόνια και ὁ Σύνδεσμος Ιεροψαλτῶν «Ὅσιος Ἰωάννης ο Κουκουζέλης», τοῦ ὥποιου ὑπῆρξε σημαῖνον στέλεχος και κορυφαῖος χοράρχης. Τήν ἐκδήλωση χαιρέτισε ὁ Ἀρχιψ. Ἐπιφάνιος Οἰκονόμου, διάδοχός του στὸν διεύθυνση τῆς Σχολῆς, ὁ ὄποιος, μεταξύ ἄλλων, ἐπεσήμανε ὅτι ὁ Μιχάλης Μελέτης «ἐπέδειξε ιδιαίτερη προσοχή και ζηλεύτη ἐπιμέλεια στὸ ἔργο τῆς διδασκαλίας, τό ὥποιο ὑπηρέτησε ὡς πρώτιστο καθῆκον. Γι' αὐτό και ἡ Σχολή ἔγινε τό δεύτερο σπίτι του. Γνώριζε ὅτι ἡ Σχολή ἐπιτελοῦσε ἔργο παραγωγικό, ἀντίστοιχο μέ τό ἔργο τῶν ιερατικῶν σχολῶν, ἀπ' ὅπου προέρχονται ἡ θά ἔπερπε νά προέρχονται οἱ Κληρικοὶ τῆς Ἐκκλησίας. Σ' αὐτὸν διαπλάθονται και ἐκπαιδεύονται τὰ αὐριανά στελέχη τῶν ιερῶν ἀναλογίων, οἱ κορυφαῖοι, μετά τοὺς Κληρικούς, στυλοβάτες τῆς Θείας Λατρείας...». Τόνισε, ἐπίσης, ὅτι συνέβαλε καθοριστικά σὲ δύο κορυφαῖα γεγονότα στὴν ίστορία τῆς Σχολῆς, τὴν ἐπίσημη σύντασην τῆς τό 1988, ὕστερα ἀπὸ 40 και πλέον ἔτη ἀπό τοῦ λειτουργίας, ὅσο και τὴν ἀναγνώριση Σχολῆς ἀπό τὸν Ἑλληνικὴν Πολιτεία, τό 1993, και τὴν ὑπαγωγὴν τῆς στὸ Ὅπουργειο Πολιτισμοῦ, γεγονός πού ἐκτόξευσε τὸ κύρος τῆς και προσέδωσε μεγίστη ἀξία στοὺς τίτλους σπουδῶν πού ἀπονέμονται μέχρι σήμερα στούς ἀποφοίτους τῆς. Ἀκολούθησε χαιρετισμός τοῦ Προέδρου τοῦ Συνδέσμου Ιεροψαλτῶν και διαδόχου του στὸν Μητροπολιτικό Ναό τοῦ Βόλου κ. Εὐσταθίου Γραμμένου, ὁ ὄποιος ἐπεσήμανε ὅτι ὁ Μιχάλης Μελέτης «ὑπῆρξε ξεχωριστός χοράρχης τοῦ Ἰστορικοῦ Βυζαντινοῦ Χοροῦ. Ἰκανότατος, πρᾶσος, μειδίκος, διδακτικός. Ἡ διδασκαλία του και ἡ χοραρχία του, θά παραμείνουν ἀνεπανάληπτες. Ο τρόπος πού προσέγγιζε και δίδασκε τὰ μουσικά κείμενα, ή ὑπομονή και ἐπιμονή, ή καλοσύνη, ή εὐγένεια, ή ἡπιότητα, ή ἀνοχή στὸ ὅποιο λάθος, τόν ἔκαναν ἀγαπητό και ὅικείο και ὅλα αὐτά συνεργοῦσαν σὲ μιά ἄριστη ἐμφάνιση στὶς συναυλίες, τίς τελετές και τίς ἀκολουθίες... Χοραρχοῦσε ἀπλά και συγχρόνως ἀρχοντικά, χωρίς ἄσκοπες κινήσεις. Μέ τη ματιά και τὸ νεῦμα του, ἐνέπνευς θάρρος και ἐμπιστούσην στούς χορωδούς...».

Στὸ μουσικό μέρος τῆς ἐκδήλωσης ἔψαλαν ἡ Χορωδία τῆς Σχολῆς Βуз. Μουσικῆς, ὑπὸ τὴν διεύθυνση τοῦ Πρωτοψάλτου και Καθηγητοῦ κ. Ἰωάννου Σχώρη και τοῦ Συνδέσμου Ιεροψαλτῶν, ὑπὸ τὴν διεύθυνση τοῦ Ἀρχοντος Μουσικοδιδασκάλου τῆς Μ.τ.Χ.Ε. κ. Κυριαζῆ Νικολέρη, ἀποσπόντας τό πηγαῖο χειροκόρτημα τοῦ κοινοῦ. Στὴ συνέχεια, ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Δημητριάδος κ. Ἰγνάπιος ἀπένειμε στὸν ἀείμνηστο Δάσκαλο τίν 'Ανώτατη Τιμητική Διάκριση τῆς Τοπικῆς μας Ἐκκλησίας, τόν Χρυσό Σταυρό μετά Διπλώματος, τίν ὅποια παρέλαβε ἢ σύζυγός του Παρασκευή Μελέτη, ἐνῶ τιμητικές πλακέτες ἀπένειμαν ἡ Σχολή Βуз. Μουσικῆς και ὁ Σύνδεσμος Ιεροψαλτῶν. Ἐκ μέρους τῆς οἰκογένειας τοῦ ἐκλιπόντος Πρωτοψάλτου, χαιρετισμό ἀπούθυνε ὁ υἱός του κ. Παναγιώτης Μελέτης, Πρωτοψάλτης και Καθηγητής Βуз. Μουσικῆς, ὁ ὄποιος τόνισε ὅτι ὁ πατέρας του θεωροῦσε τό φωνητικό του τάλαντο δώρημα τοῦ Θεοῦ: «Γι' αὐτό ἡ φαλμωδία του ἦταν ἀπέριτη, προσευχητική, βαθιά μυσταγωγική μικρό ἀντίδωρο γιά τό ἀνεκτίμητο δῶρο τοῦ Θεοῦ. Γι' αὐτό και ποτέ του δέν ἐπεδίωξε τούς τίτλους τιμῆς και τά ὄφικα. Τά θεωροῦσε μάταια και ψευδῆ...». Κατέθεσε, τέλος, τά χαρακτηριστικά ἰδιώματα τοῦ πατέρα του: μειδίκος, αὐστηρός, ὅταν ἔπερπε, μετρημένος, ἀνεξικακος, ἀληθινός δάσκαλος, μοναδικός οἰκογενειάρχης, λατρευτός παππούς. Τήν ἐκδήλωση ἔκλεισε ὁ Σεβ. Ποιμενάρχης μας κ. Ἰγνάπιος, ὁ ὄποιος εἶπε, μεταξύ ἄλλων, ὅτι «ὁ Μιχάλης Μελέτης σφράγισε μέ τή ζωή του μιά ἐποχή. Ἡταν ἀνθρωπος παραδείσιος και ἀναστάσιμος, γεγονός πού ἀποτυπώνεται και στὶς φυσική του οἰκογένεια. Αὐτὸν τίν εἰκόνα, τῆς ἀγάπης, τοῦ σεβασμοῦ και τῆς ἐνότητας, μετέφερε και στὴν εὐρύτερη οἰκογένεια, τούς μαθητές του». Ο κ. Ἰγνάπιος ἀναφέρθηκε σὲ προσωπικές ἐμπειρίες ἀπό τό λειτουργική συνύπαρξη μαζί του, στὴν ἀπόλυτη ἐμπιστούσην, πού διέκρινε τή σκέση τους, στὶς ἀνεπανάληπτες στιγμές προσευχῆς, κατά τή Θεία Λατρεία. Ο Σεβασμιώτατος τόνισε ὅτι ὁ Μιχάλης Μελέτης «σφράγισε τή Σχολή μας. Ἀνέδειξε πλῆθος μαθητῶν και ἔιμα σίγουρος ὅτι ἡ ψυχή του καίρεται, βλέποντας τό ἔργο του νά συνεχίζεται, μέ ἄξιους διαδόχους του. Θά κρατοῦμε ζωντανή τή μνήμη του και θά ἔχουμε παράδειγμα στή ζωή μας τό δικό του ἥθος». Σήμερα, Κυριακή 13/5, τελέστηκε τό ἐπίστοι Μνημόσυνο τοῦ μακαριστοῦ Μιχάλη Μελέτη, στὸν Ιερό Ναό Ἀγίου Μοδέστου Μελισσατίκων, ιερουργούντος τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου μας κ. Ἰγνατίου, ὁ ὄποιος κήρυξε τόν Θείο Λόγο, παρουσίᾳ μεγάλου πλήθους πιστῶν, ἐνῶ τά ιεροψαλτικά ἀναλόγια στελέχωσε πλειάδα μαθητῶν και συναδέλφων του.

Η ΤΙΜΙΑ ΚΑΡΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΣΕΡΑΦΕΙΜ ΦΑΝΑΡΙΟΥ ΣΤΟΝ ΑΛΜΥΡΟ

Στίς 18/5 πραγματοποιήθηκε ὡς ὑποδοχή τῆς Τιμίας Κάρας τοῦ Ἀγίου Σεραφείμ, Ἀρχιεπισκόπου Νεοχωρίου και Φαναρίου τοῦ θαυματουργοῦ, στὸν Ιερό Ναό Ἀγίου Νικολάου Ἀλμυροῦ, μέ τη συμμετοχή τῶν κληρικῶν τῆς ἐπαρχίας Ἀλμυροῦ και ἐν μέσῳ πλήθους πιστῶν. Τό Σάββατο 19/5, παραμονή τῆς ἐορτῆς τῆς ἀνακομιδῆς τῶν Ιερῶν Λειψάνων τοῦ Ἀγίου Νικολάου, Ἐπισκόπου Μύρων, τελέσθηκε Μέγας Πανηγυρικός Ἀρχιερατικός Ἐσπερινός, χοροστατούντος τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Σμύρνης κ. Βαρθολομαίου. Μετά τό πέρας τοῦ Ἐσπερινοῦ, πραγματοποιήθηκε διτανεία τῆς Ιερᾶς Εἰκόνας τοῦ Ἀγίου Νικολάου και τῆς Τιμίας Κάρας τοῦ Ἀγίου Σεραφείμ στούς κεντρικούς δρόμους τῆς Ἐνορίας. Τίν Κυριακή 20/5 τελέσθηκε ὁ Ὁρθρος και ὁ Ἀρχιερατική Θεία Λειτουργία, ιερουργούντος τοῦ Σεπτοῦ Ποιμενάρχου μας κ. Ἰγνατίου, ὁ ὄποιος συνεχάρη τούς Ιερεῖς και τό Ἐκκλησιαστικό Συμβούλιο τοῦ Ιεροῦ Ναοῦ γιά τήν ἀρτια διοργάνωση τῆς Ιερᾶς Πανηγύρεως. Τή Δευτέρα 21/5, μετά τό πέρας τῆς Θείας Λειτουργίας, ἡ Τιμία Κάρα ἀναχώρησε γιά τήν Ιερά Μονή Κορώνης, συνοδευόμενη ἀπό τόν Καθηγούμενο, Ἀρχιμανδρίτη Μεθόδιο.

ΛΑΜΠΡΗ Η ΕΟΡΤΗ ΤΗΣ ΑΝΑΛΗΨΕΩΣ

Μέ τί δέουσα λαμπρότητα έορτάστηκε στήν Τοπική μας Έκκλησία ή μεγίστη Δεσποτική έορτή τῆς Θείας Ἀναλήψεως, μέ επίκεντρο τόν περικαλλῆ Ἱερό Ναό Ἀναλήψεως τοῦ Χριστοῦ Βόλου. Τήν παραμονή τῆς έορτῆς τελέστηκε ὁ Μέγας Πανηγυρικός Ἐσπερινός, χοροσταύντος τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Δημητριάδος κ. Ἰγνατίου, τόν ὅποιο πλαισίωσε πληθύς Κληρικῶν καί μέγα πλῆθος πιστῶν. Στό κήρυγμά του ὁ Σεβασμιώτατος τόνισε ὅτι «σήμερα γιορτάζουμε τή χαρά τοῦ ἀποχωρισμοῦ. Μπορεῖ ὁ κάθε ἀποχωρισμός νά κρύβει μέσα του θλίψιν ἀλλά ὁ συγκεκριμένος εἶναι διαφορετικός. Οἱ Μαθητές, ἔχοντας βιώσει πήν Ἀνάσταση τοῦ Κυρίου, Τόν ἀντικρίζουν νά ἀναλαμβάνεται στούς οὐρανούς. Ὁ Χριστός τούς εὐλογεῖ καί αὐτῷ ἡ εὐλογία τούς προκάλεσε χαρά, γιατί ἀνέμεναν, πλέον, πήν ἐλευση τοῦ Παρακλήτου. Αὐτοῦ πού εἶναι ἡ δύναμη τῆς Ἐκκλησίας πάνω σπή γῆ, πού θά τούς δώσει τή χάρη τοῦ ἰεραποστολικοῦ ἔργου...». Σέ ἄλλο σημεῖο, ὁ κ. Ἰγνάτιος ἐπεσήμανε ὅτι ὁ Κύριος «ἀνέβηκε στούς οὐρανούς μέ τό ἀνθρώπινο σῶμα. Κατέβηκε ὡς Θεός, καθάρισε πήν ἀνθρώπιν φύση καί ἔδωσε τήν εὐκαρία σέ ἐμάς τούς ἀνθρώπους νά ἀναστηθοῦμε μαζί του καί νά κερδίσουμε καί πάλι τή δόξα, πού ἀπωλέσαμε λόγω τῆς ἀμαρτίας... Πλέον, ὁ θάνατος ἔχει νικηθεῖ, ὁ Ἀδης ἔχει καταργηθεῖ, τό Ἀγιο Πνεῦμα κατέρχεται γιά νά συγκροτήσει τήν Ἐκκλησία, ὁ Χριστός εἶναι ὁ Σωτῆρας τοῦ κόσμου...». Ἀκολούθησε ἡ λιτάνευση στούς δρόμους τῆς ἐνορίας τῶν Ἱερῶν Εἰκόνων τῆς Θείας Ἀναλήψεως καί τῆς Παναγίας Ξενιᾶς, πού φιλοξενήθηκε στόν Ναό τής ἡμέρες τῆς πανηγύρεως.

ΧΕΙΡΟΤΟΝΙΑ ΝΕΟΥ ΠΡΕΣΒΥΤΕΡΟΥ

Ἀνήμερα τῆς ἔορτῆς τῆς Θείας Ἀναλήψεως ὁ Σεβασμιώτατος τέλεσε πήν εἰς Πρεσβύτερον Χειροτονία τοῦ Διακόνου τοῦ Ναοῦ π. Σταύρου Κελέστη, ἐγγάμου Κληρικοῦ, Πτυχιούχου τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Α.Π.Θ. Σπή Θεία Λειτουργία συμμετεῖχε μέγα πλῆθος προσκυνητῶν. Σπήν ὅμιλία του πρός τόν νέον Πρεσβύτερο ὁ Σεβασμιώτατος ἀναφέρθηκε στό κύριο ἔργο τοῦ Ἱερέως, πού εἶναι τό Μυστήριο τῆς Εὐχαριστίας, «πού φέρνει τόν Παράδεισο στήν γῆ, σέ κάθε Θεία Λειτουργία, γιατί προσφέρει τόν Ἀναστημένο Χριστό στούς πιστούς

τερο ὁ Σεβασμιώτατος ἀναφέρθηκε στό κύριο ἔργο τοῦ Ἱερέως, πού εἶναι τό Μυστήριο τῆς Εὐχαριστίας, «πού φέρνει τόν Παράδεισο στήν γῆ, σέ κάθε Θεία Λειτουργία, γιατί προσφέρει τόν Ἀναστημένο Χριστό στούς πιστούς

καί μᾶς ἐνώνει μαζί Του καί μεταξύ μας. Γ' αὐτό ὁ Ἐκκλησία μας εἶναι Ἐκκλησία Κλήρου καί λαοῦ. Ὁ λαός μας θέλει τόν Ἱερέα του ὅχι δικαστή ἢ κριτή, ἀλλά τόν ἐκφραστή τοῦ ἐλέους τοῦ Θεοῦ. Θέλει νά βλέπει τή μεταξύ μας ἐνόπτητα. Μόνον τότε μποροῦμε νά φέρουμε τό Εὐαγγέλιο στής καρδιές ὅλων τῶν ἀνθρώπων κι ἐκείνων πού ζοῦν ἐντός τῆς Ἐκκλησίας καί ἐκείνων πού βρίσκονται ἑκτός. Καλεῖσαι νά γίνεις ιεραπόστολος, μάλιστα στήν ἴδια μας πήν πατρίδα, ὅπου ὀφείλουμε νά δεῖξουμε ποιός εἶναι ὁ ἀληθινός Χριστός, ὁ ἀληθινή Ὁρθοδοξία...». Ὁ Σεβ. Ποιμενάρχης μας ἔξέφρασε τή χαρά του, γιατί ὁ νέος Κληρικός μας εἶναι σπλάχνα τῆς Τοπικῆς μας Ἐκκλησίας, «πού εἶναι ζωντανή, ὅπου ὅλοι μας ἀγωνιζόμαστε, ἀπό τόν πρώτο μέχρι τόν τελευταῖο, νά δώσουμε τή μαρτυρία τοῦ Χριστοῦ». Ἐξέφρασε δέ πήν εὐαρέσκειά του, γιατί ὁ π. Σταύρος, ὅπως καί τόσοι ἄλλοι νέοι Κληρικοί, εἰσέρχεται στήν ιερωσύνη, χωρίς πήν παραμικρή κρατική ἔξασφάλιση, προσφέροντας τή ζωή του ὅλη στήν Ἐκκλησία.

ΗΜΕΡΙΔΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΗ ΣΤΗΝ ΑΦΡΙΚΗ

Τό Ἱδρυμα «Λειτουργοί Υγείας τῆς Αγάπης», μέ πήν εὐκαιρία τῆς μνήμης τοῦ Ἀγίου Λουκᾶ τοῦ Ἱατροῦ, πραγματοποίησε (2/6) στό Πν. Κέντρο Ἡμερίδα μέ θέμα «Ἡ Ἱατρική στόν κάρο τῆς Ιεραποστολῆς στήν Αφρική». Προηγήθηκε Θεία Λειτουργία στό

Παρεκκλήσιο τῆς Παναγίας Γλυκοφιλούστης, ιερουργοῦντος τοῦ Σεβ. Ποιμενάρχου μας κ. Ἰγνατίου. Σπήν Ἡμερίδα, στήν ὅποια παρέστησαν ἱατροί, νοσηλευτές, φαρμακοποιοί, φοιτητές τῆς ἱατρικῆς καί τῆς νοσηλευτικῆς, μίλησαν ὁ Ἀρχιμ. Ἐφραίμ Παναούσης, ἀδελφός τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Παναγίας Χρυσοπηγῆς Ἀττικῆς, καί ὁ Ὁμότιμος

Καθηγητής Χειρουργικῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν κ. Γεώργιος Παπαγεωργίου.

Σπήν ὅμιλία του ὁ π. Ἐφραίμ, πού δραστηριοποιεῖται στήν Ὁρθόδοξην ιεραποστολή στήν Οὐγκάντα, μιά χώρα πού ὑπέφερε πολλά ἀπό τούς λευκούς, ἀναφέρθηκε στής ἐμπειρίες του ἀπό τό ιεραποστολικό ἔργο πού ἐπιτελεῖται ἐκεῖ καί ἀπό τόν συγχρωτισμό του μέ τούς ντόπιους, οἱ ὅποιοι γνωρίζουν τήν Ἐλλάδα μέσα ἀπό τήν

Βίβλο. Γ' αὐτό ἐκτιμοῦν ἰδιαιτέρως τούς Ἐλληνες. Ὁ π. Ἐφραίμ ἀναφέρθηκε στό πολύ καμπύλο ὑγειονομικό ἐπίπεδο τῆς χώρας, στήν ἔξαρση τοῦ AIDS καί τῆς ἐλονοσίας, ἀλλά καί στά καθημερινά θαύματα τῆς Χάρος τοῦ Θεοῦ, πού συναντᾶ κατά τή διακονία του ἐκεῖ. Τόνισε ὅτι τό ιεραποστολικό ἔργο δέν ἔχαντείται μόνο στή θεωρητική προσφορά τῆς Εὐαγγελικῆς ἀλλήθειας ἀλλά καί στήν ἔμπρακτη ἐφαρμογή της, μέσα ἀπό τήν παροχή ἱατρικῶν βοηθειῶν, σέ ὄργανωμένα ἱατρεῖα, καί ἐκπαίδευσης, στά σχολεῖα τῶν ιεραποστολῶν. Σέ ἄλλο σημεῖο ἐπεσήμανε ὅτι δέν μπορεῖ μάτι Ὁρθόδοξην ιεραποστολή νά νοιάζεται

μόνο γιά τούς Χριστιανούς, κάτι πού συμβαίνει στής ἐτερόδοξες ιεραποστολές, ἐνῶ παραπόρησε ὅτι ὁ ιεραπόστολος, μέσα ἀπό ἔργο του, γίνεται ἀληθινός καί καλύτερος Χριστιανός. Ἀκολούθησε ἡ ὅμιλία τοῦ καθηγητοῦ κ. Παπαγεωργίου, ὁ ὅποιος, μέσα ἀπό τήν προβολή διαφανειῶν, ἀναφέρθηκε στής ἐθελοντικές ἱατρικές ύπηρεσίες πού προσφέρει, μέ ὄμαδα ἱατρῶν ἀπό τήν Αθήνα, σέ νοσοκομεία τῆς Οὐγκάντας καί τῆς

Τανζανίας. Τήν Ἡμερίδα ἔκλεισε ὁ Σεβ. Μητροπολίτης μας κ. Ἰγνάτιος, ὁ ὅποιος εὐχαρίστησε τούς ὅμιλητές καί κατέθεσε τή βούληση τῆς Τοπικῆς μας Ἐκκλησίας νά ἀναλάβει ἐνεργότερο ύποστηρικτικό ρόλο στή ιεραποστολικές προσπάθειες στήν Αφρική, μέσα ἀπό τούς Γιατρούς τῆς Αγάπης καί πάντα ὑπό τή σκέπη τοῦ παλαιφάτου Πατριαρχείου Ἀλεξανδρείας. Στό τέλος τῆς Ἡμερίδας, ὁ Σεβασμιώτατος εὐλόγησε τής ἱατρικές στολές ἐνώπιον τεμαχίου τοῦ Ἱεροῦ Λειψάνου τοῦ Ἀγίου Λουκᾶ τοῦ ἱατροῦ, σέ εἰδική τελετή στό Παρεκκλήσιο τοῦ Πν. Κέντρου.

ΜΕΓΑΛΟ ΑΝΤΑΜΩΜΑ ΠΑΡΑΔΟΣΙΑΚΩΝ ΧΟΡΕΥΤΙΚΩΝ ΣΧΗΜΑΤΩΝ

Μέ απόλυτη έπιτυχία πραγματοποιήθηκε (21/5) στο προαύλιο του Ιερού Ναού Αγίων Κωνσταντίου και Ελένης Βόλου το 1ο Αντάμωμα Παραδοσιακών Χορευτικών Συνόλων της Μαγνησίας, πού διοργάνωσε ό φορέας Πολιτισμού της Τοπικής μας Έκκλησίας «Μαγνήτων Κιβωτός», στο πλαίσιο της Πανηγύρεως του Ναού. Τό Αντάμωμα άποσκοπούσε στη σύσφιξη των σχέσεων μεταξύ των ποικίλων παραδοσιακών σχημάτων του τόπου μας και στην άναδειξη του πολιτιστικού μας πλούτου σε καιρούς βαθειάς οίκονομικής κρίσης. Σπίνε έκδηλωση συμμετείχαν 40 χορευτικά σχήματα, πού συναντήθηκαν στο Πν. Κέντρο, στόν Μητροπολιτικό Ναό του Αγίου Νικολάου και στό Λιμάνι και κατευθύνθηκαν χορεύοντας στόν χώρο της έκδηλωσης, όπου έγινε μεγάλο παραδοσιακό πανηγύρι, παρουσία του Σεβ. Ποιμενάρχου μας κ. Ιγνάτιου και μεγάλου φιλόμουσου πλήθους. Παρουσιάστηκαν χοροί από τη Μακεδονία, πόν. Ήπειρο, τή Μικρά Ασία, τή Κρήτη, τή Θεσσαλία, τόν Πόντο, πόν. Ανατολική Ρωμυλία και τό Πόλιο.

ΕΚΔΗΛΩΣΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΜΕΣΟΓΕΙΑΚΗ ΑΝΑΙΜΙΑ

Μέ μεγάλο ένδιαφέρον πλήθος κόσμου παρακολούθησε (6/5) πάν έκδηλωση γιά τήν Μεσογειακή Ανατολή, πού διοργάνωσε στό Πν. Κέντρο ό Σύλλογος Γονέων και Πασχόντων από Μεσογειακή Ανατολή, σε συνεργασία με πόν. Αντιδημαρχία Κοινωνικής Άλληλεγγύης, υπό τήν αιγίδα της Ιερᾶς Μητροπόλεως Δημητριάδος. Κεντρική όμιλτρια ήταν η κ.

Ιουλία Νησιώτου-Μαντέλου, Επίκουρη Καθηγήτρια Ειδικής Αγωγής του Πανεπιστημίου Θεσσαλίας-Παιδίατρος, μέ θέμα «Μεσογειακή Ανατολή, παρελθόν, παρόν και μέλλον». Σπίνε έκδηλωση άναφέρθηκε, μεταξύ άλλων, ότι στήν Μαγνησία οι πάσχοντες άναρχονται σε 150, έκ των οποίων οι 70 μεταγγίζονται συστηματικά, ένων έκπεμφθηκε τό μήνυμα ό κόσμος νά γνωρίσει τί σημαίνει Μεσογειακή Ανατολή και νά στηρίξει τό κίνημα της έθελοντικής αίμοδοσίας. Τήν έκδηλωση έκλεισε ό Σεβ. Ποιμενάρχης μας κ. Ιγνάτιος, ό όποιος άναφέρθηκε στήν σπουδαίωτα τήν προσφοράς αίματος, όπου ή τοπική μας Έκκλησία είναι πρωτοόρος.

ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗ

ΔΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ
ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΟΣ

Έτος 370 • Αρ. Φύλλου 445-446 • Μάιος-Ιούνιος 2018

Έκδότης: Μητροπολίτης Δημητριάδος Ιγνάτιος
Διευθυντής: Αρχιμανδρίτης Επιφάνιος Οικονόμου
Φιλολογική έπιμελεία: Χρίστος Δ. Ξενάκης
Υπεύθυνος κυκλοφορίας: Αρχιμανδρίτης Μάξιμος Παπαϊωάννου
Μηχανογράφηση: Βασιλική Αντωνάκη
Έκτύπωση &
Βιβλιοδεσία: ΠΑΛΜΟΣ
Ίδιοκτησία: Ιερά Μητρόπολις Δημητριάδος
Διεύθυνση: Τ.Θ. 1308 • 38001 Βόλος
Τηλέφωνα: 24210 93500 • Fax: 24210 67903
Internet: www.imd.gr
E-mail: press@imd.gr

ΕΚΔΗΜΙΕΣ ΙΕΡΕΩΝ ΜΑΣ

Έκοιμήθη ἐν Κυρίω (22/5), σέ ηλικία 80 ἔτῶν, ὁ Πρωτοπρεσβύτερος Θεόδωρος Λιακόπουλος, ὕστερα ἀπό 53 χρόνια ιερατικῆς διακονίας.

Ο έκλιπάν Ιερέας γεννήθηκε τό 1938 στό Σιτόχωρο Φαρσάλων και

όλοκληρωσε στά Φάρσαλα τίς γυμνασιακές του σπουδές. Ήταν ἀπόφοιτος τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς του Πανεπιστημίου Αθηνῶν. Τό 1965 κειροτονήθηκε Διάκονος και Πρεσβύτερος ἀπό τόν Μακαριστό Μητροπολίτη Δημητριάδος Δαμασκηνόν και ὑπηρέπτησε ἀρχικῶς στό Βελεστίνο. Κατόπιν, ὑπηρέπτησε, διαδοχικά, στούς Ιερούς Ναούς Αγίου Γεωργίου Ιωλκοῦ, Εὐαγγελιστρίας Ν. Ιωνίας και

ἀπό τό 1978 στόν Ι.Ν. Μεταμορφώσεως τού Σωτῆρος Βόλου. Ο π. Θεόδωρος

ὑπῆρχε συνειδοτός, φιλότιμος και ἐργατικός Κληρικός, ἀλλά και ἀποδοτικός ἐκπαιδευτικός, ἀφοῦ ὑπηρέπτησε, ώς Καθηγητής, ἐπί δεκαετία, στό Εκκλησιαστικό Λύκειο τού Βόλου, ἐπιδεικνύοντας ιδιαίτερο ζῆλο στήν καλή ἀγωγή των παιδίων και στήν κατάρτισή τους, γιά τήν ἔνταξή τους στόν ιερό Κληρο. Αφούσε στό ποιμνίο του ἀνεξίτηλα ἵκην γνήσιου ιερατικοῦ ηθούς και ἐνύσυνειδητης προσήλωσης στήν ύψηλή ἀποστολή

του. Ήταν ἔγγαμος, πατέρας τριῶν τέκνων και παπιούς τριῶν ἔγγονῶν. Η Εξόδιος Ακολουθία ἐψάλτη τήν Τετάρτη 23/5 στόν Ιερό Ναό Μεταμορφώσεως τού Σωτῆρος Βόλου. Στής 26/5 ἐκοιμήθη ἐν Κυρίω και ὁ Πρωτοπρεσβύτερος Εὐάγγελος Παπαχρήστος, σέ ηλικία 83 ἔτῶν. Ο έκλιπάν Κληρικός γεννήθηκε στόν Ριζόμυλο τό 1935, ήταν ἀπόφοιτος τού Εκκλήσης Φροντιστρίου

Βόλου και τής Θεολογικῆς Σχολῆς τού Α.Π.Θ. Διάκονος και Πρεσβύτερος κειροτονήθηκε τό 1964 ἀπό τόν Μακαριστό Μητροπολίτη Λαρίσης Ιάκωβο και ὑπηρέ

πτησε στόν Ριζόμυλο ἐπί 15 ἔτη. Έπι τών

ἡμερῶν του ἀναγέρθηκε ό Ιερός Ναός Αγίων Αθανασίου και Δημητρίου Ριζούλου. Τό 1980 μετετέθη στήν Ιερά Μητρόπολη Δημητριάδος και ὑπηρέπτησε διαδοχικά στούς Ιερούς Ναούς Αγίου Νεκταρίου Ν. Ιωνίας, Αγίου Γεωργίου Βόλου και Αγίων Αναργύρων Βόλου,

ὅπου διηκόνησε ἐπί 17 ἔτη, διετέλεσε

Προϊστάμενος και ἐπί τών ἡμερῶν του ἀναγέρθηκε τό Ενοριακό Κέντρο τού Ναού. Τό όφικό τού Οίκονόμου ἐλαφε ἀπό τόν Μακαριστό Ποιμενάρχη μας κυρό Χριστόδουλο, ἐνώ τού Πρωτοπρεσβύτερου ἀπό τόν Σεβ. Μητροπολίτη μας κ. Ιγνάτιο, τό 2007. Ο π. Εὐάγγελος ηθούς

ἔγγαμος και πατέρας τριῶν τέκνων. Η έξόδιος ἀκολουθία του τελέστηκε στόν Ιερό Ναό Αγίου Δημητρίου Ριζούλου, προεξάρχοντος τού Σεβ. Μητροπολίτου Βρεοθένης κ. Θεοκλήτου.

ΕΦΕΔΡΟΙ ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΥΠΡΟ ΣΤΟΝ ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΟ

Τά μέλη του Δ/κού Συμβουλίου του Συνδέσμου 'Εφέδρων' Αξιωματικών Λεμεσού έπισκεψθηκαν τόν Σεβ. Μητροπολίτη Δημητριάδος κ. 'Ιγνάτιο στό γραφείο του στό Συνεδριακό Κέντρο Θεσσαλίας. Πρόκειται γιά τους:

- 1) Έφ. 'Επίλαρχο (ΤΘ) Τσίγκη Βίκτωρα, Πρόεδρο
- 2) Έφ. 'Υπλγό (ΠΖ) Μικελλίδην Δημήτριο, Γεν. Γραμματέα
- 3) Έφ. 'Υπλγό (ΠΖ) Κωνσταντινίδη Εύριπηδη, Ταμία
- 4) Έφ. 'Υπλγό (ΠΖ) Δημητρίου Ιωάννη, Κοσμήτορα
- 5) Έφ. 'Υπλγό (ΠΖ) Μικελλίδην Χρίστο, 'Επίτιμο Μέλος
- 6) Έθελοντή 'Εθνοφρουρό Χριστοδούλου Μιχαλάκη, 'Επίτιμο μέλος Τά μέλη του Συνδέσμου βρέθηκαν στόν Βόλο προσκεκλημένοι του Συνδέσμου 'Εφέδρων' Αξιωματικών Νομού Μαγνησίας, στό πλαίσιο τών μεταξύ τους έπισκεψεων. Ο Σεβασμιώτατος τά ύποδεχθηκε μέντιαίτερο χαρά και άναφέρθηκε στό διαχρονικό σύνδεσμο του Βό-

λου μέ τίν Κύπρο και στήν άμεριστη συμπαράσταση τῆς 'Έκκλησίας μας στόν άγώνα γιά τί δίκαιη επίλυση του Κυπριακού προβλήματος. Τέλος, παρέθεσε πρός όλους γεῦμα στή Μακρινίτσα.

ΣΤΗΝ ΠΑΝΗΓΥΡΗ ΤΟΥ ΑΓ. ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΡΩΣΟΥ ΣΤΗΝ ΕΥΒΟΙΑ Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΜΑΣ

Στήν 'Ιερά Πανήγυρη του 'Αγίου Ιωάννου του Ρώσου, στό Νέο Προκόπη Εύβοιας, συμμετείχε τό διήμερο, 26-27/5, ο Σεβ. Μητροπολίτης Δημητριάδος κ. 'Ιγνάτιος, προσκεκλημένος του οίκειου Ποιμενάρχου, Μητροπολίτου Χαλκίδος κ. Χρυσοστόμου. Κατά τήν 'Αγιώνυμο Ήμέρα, Κυριακή τής Πεντηκοστῆς, ο Σεβασμιώτατος προεξήρχε τής Πολυαρχιερατικής Θείας Λειτουργίας, στήν οποία συμμετείχαν οι Σεβ. Μητροπολίτες Σισανίου & Σιατίστης κ. Παῦλος, Κορίνθου κ. Διονύσιος, Ν. Ιωνίας & Φιλαδελφείας κ. Γαβριήλ και Χαλκίδος κ. Χρυσόστομος. Στή Θεία Λειτουργία παρέστησαν οι 'Αρχές τής

περιοχῆς και μέγα πλῆθος προσκυνητῶν. Στό κήρυγμά του ο κ. 'Ιγνάτιος άναφέρθηκε στήν μεγάλη Δεσποτική Εορτή τής Πεντηκοστῆς, ώς έορτής τής ένόπτιας, τήν οποία ίδιαιτέρως έχει άνάγκη ό κόσμος σήμερα. Παράλληλα, παρουσίασε τόν 'Οσιο Ιωάννη, ώς πρότυπο ένόπτης μέ τόν Θεό και τόν ανθρωπο. Μετά τή Θεία Λειτουργία τελέστηκε ό 'Εσπερινός τής Γονυκλισίας, χοροστατούντος του Σεβ. Μητροπολίτου Σισανίου και Σιατίστης κ. Παῦλος, και στή συνέχεια πραγματοποιήθηκε ή μεγαλειώδης Λιτανεία τού 'Ιερού Σκηνώματος του 'Οσιού Ιωάννου στούς δρόμους τού Προκοπίου.

Ο ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ ΤΗΣ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ ΣΤΗΝ ΑΓΙΑ ΤΡΙΑΔΑ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟΥ

Μέ τή συμμετοχή πλήθους πιστῶν τελέστηκε τό άπόγευμα τής Κυριακῆς τής Πεντηκοστῆς, στόν 'Ιερό Ναό 'Αγίας Τριάδος Νοσοκομείου Βόλου, ό Μέγας Πανηγυρικός 'Εσπερινός τής έορτής, χοροστατούντος του Σεβ. Μητροπολίτου Δημητριάδος κ. 'Ιγνατίου. Στόν 'Εσπερινό παρέστη, έπίσης, πλειάδα ιατρικού και νοσοδευτικού προσωπικού του 'Ιδρυματος. Στό κήρυγμά του ό Σεβασμιώτατος έπεστήμανε ότι «σέ κάθε πτυχή τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἀλλά και τῆς προσωπικῆς μας ζωῆς οι Χριστιανοί ἐπικαλούμαστε τό 'Άγιο Πνεῦμα, γιατί νιώθουμε τήν άνάγκη τῆς παρουσίας και τῆς βοήθειάς Του, ίδιαιτέρα στήν ἐποχή μας, πού είναι ή ἐποχή τού κατακερματισμού, τού ἐγωισμού, τῆς βίαιης ἐπιβολῆς τῶν ἀπόφεων. Μπροστά στό φαινόμενο αύτο, πολλοί παραλύουν και ἀπελπίζονται, γιατί δέν έχουν ποῦ νά στηριχθοῦν, δέν ξέρουν τί σημαίνει ή παρουσία του 'Άγιου Πνεύματος στή ζωή τους. Έμεις στρέφουμε τά χέρια στόν οὐρανό, σέ στάση δεήσεως, ἐργαζόμαστε γιά τήν εἰρήνη, ἐπιδεικνύουμε ἀγάπη, συμπαράσταση και παρηγορία στόν κάθε ἀνθρωπο...». Τέλος, ο Σεβασμιώτατος συνεχάρη τόν λαό μας γιά τήν πληθωρική του παρουσία και ὀνέγγνωσε εἰδική εύχη γιά τήν ἀποκατάσταση τῆς ύγειας τῶν ἀσθενῶν. 'Ακολούθησε, ἀμέσως μετά, ή λιτάνευση τῆς ιερᾶς Εἰκόνος τῆς 'Αγίας Τριάδος πέριξ τού Νοσοκομείου. Άνημερα τής έορτής του 'Άγιου Πνεύματος ό Σεβασμιώτατος λειτούργησε στόν πανηγυρίζοντα 'Ιερό Ναό 'Αγίας Τριάδος Άνω Βόλου. Τόν Θείο Λόγο κήρυξε ό Γενικός Αρχιερατικός 'Επίτροπος τῆς Ιερᾶς Μητροπόλεως 'Αρχιμ. Μάξιμος Παπαϊωάννου.

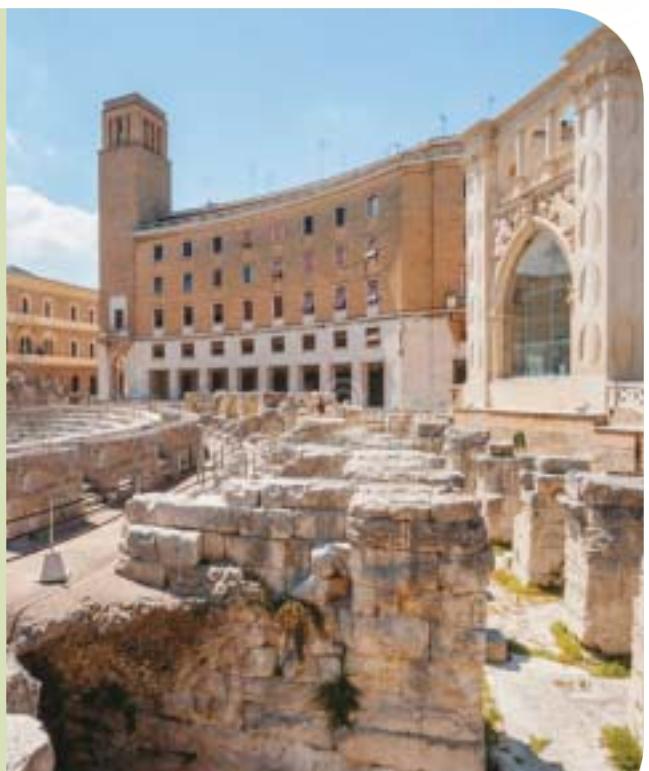
6ήμερη ΕΚΔΡΟΜΗ ΜΠΑΡΙ-ΚΑΛΑΒΡΙΑ-ΛΕΤΣΕ 16-21 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 2018

ΟΔΟΙΠΟΡΙΚΟ ΣΤΑ ΜΟΝΑΣΤΗΡΙΑ
ΤΗΣ ΝΟΤΙΑΣ ΙΤΑΛΙΑΣ - ΕΛΛΗΝΟΦΩΝΑ ΧΩΡΙΑ

Αναλυτικά τό Πρόγραμμα δεῖτε: www.imd.gr

Πληροφορίες και δηλώσεις συμμετοχῆς:

Βιβλιοπωλείο «Λύχνος» (Κ. Καρτάλη 160, τηλ. 24210 32916)

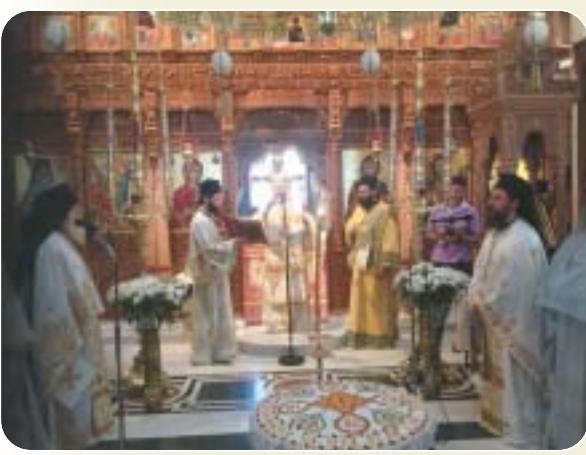

ΚΟΣΜΟΣΥΡΡΟΗ ΣΤΟ ΜΝΗΜΟΣΥΝΟ ΤΟΥ π. ΑΝΤΩΝΙΟΥ ΖΟΥΠΗ

Σέ κλίμα βαθειᾶς συγκίνησης και ἔντονης νοσταλγίας τελέστηκε τό Σάββατο 9/6, στήν Ἱερά Μονή Παμμεγίστων Ταξιαρχῶν Πηλίου, τό ἐπίστο Μνημόσυνο τοῦ μακαριστοῦ Πρωτοπρεσβυτέρου Ἀντωνίου Ζούπη, νέου Κτίτορος και Γέροντος τῆς Μονῆς, μέ τήν συμπλήρωσην ἐνός ἔτους ἀπό τήν εἰς Κύριον ἐκδημία του. Στήν Θείᾳ Λειτουργίᾳ προεξῆρχε ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Δημητριάδος κ. Ἰγνάτιος, πλαισιωμένος ἀπό τόν Ἡγούμενο τῆς Ἱερᾶς Μεγίστης Μονῆς Βατοπαιδίου και νέου Γέροντος τῆς Μονῆς Ἀρχιμ. Ἐφραίμ Βατοπαιδίου και πλειάδα Κληρικῶν ἀπό τήν Τοπική μας Ἑκκλησία και ἄλλες Ἱερές Μητροπόλεις. Παρέστησαν ἀντιπροσωπεῖς Ἱερῶν Μονῶν και μέγα πλῆθος προσκυνητῶν. Τόν Θεοῦ Λόγον κήρυξε ὁ Γέροντας Ἐφραίμ, ὁ ὅποιος ἐπεσήμανε ὅτι «ὁ Μακαριστός π. Ἀντώνιος θυσίασε τόν ἔαυτό του γιά τήν Ἑκκλησία, γιά νά σαγηνεύει ψυχές ἀφιερωμένες στόν Χριστό, γιά νά συμβάλει, μέ τό Μυστήριο τῆς Ἐξομολογίσεως, στήν ἀπόκτηση τοῦ

Ἀγίου Πνεύματος, διά τῆς μετανοίας. Κλίνουμε γόνυ στήν μνήμην του, γιατί ὅλη ἡ ζωή του και τό ἔργο του ἦταν μέσα στήν Ἑκκλησία, μέ ακραιφνές Ἑκκλησιαστικό φρόνημα, μέ ὑπακοή στόν Ἐπίσκοπο, μέ προσπάθεια γιά τήν ἐπικράτηση τῆς εἰρήνης στήν Ἑκκλησία. Ἐτοί ἀποφάσισε ὁ Κύριος νά μεταβεῖ ἀπό τά ἐνθάδε εἰς τά αἰώνια. Τά πνευματικά του τέκνα ἀναπέμπουν δείσεις γιά τήν ἀνάπauση τῆς ψυχῆς του και ἐκφράζουν τήν εὐγνωμοσύνην τους γιά τίς εὐεργεσίες του και ὅλοι μας ζητοῦμε τίς εὐχές και τίς πρεσβείες του...». Μετά τήν τέλεση τοῦ Μνημοσύνου, ὁ Σεβασμιώτατος ἐξέφρασε πήν συγκίνησην, ἀναλογιζόμενος πήν εἰκοσαεπή συμπόρευσή του μέ τόν ἀείμνηστο Γέροντα στήν Τοπική μας Ἑκκλησία, ὅπου ὁ π. Ἀντώνιος λειτούργησε ώς σύμβουλος και συμπαραστάτης τοῦ Ἐπισκόπου, μέ ὑπακοή και σύνεση. «Ἐνας ἄνθρωπος, πού ἀναλαμβάνει πήν εὐθύνη νά καθοδηγεῖ ψυχές, πού γίνεται νέος κτίτορας μίας σπουδαίας Ἱερᾶς Μονῆς, δέν μπορεῖ παρά νά κερδίζει τόν σεβασμό και πήν εὐγνωμοσύνη μας», τόνισε. Ὁ κ. Ἰγνάτιος εὐχαρίστησε τό Γέροντα Ἐφραίμ γιά τήν ἀνάληψη τῆς πνευματικῆς καθοδηγησης τῆς Μονῆς, «γεγονός πού ἀναπαύει πήν ψυχή τοῦ π. Ἀντώνιου, γιατί ὁ Θεός ἔδωσε και πάλι Γέροντα συνετό, διακριτικό, ἔμπειρο, ἀγαπητικό, προστινή, πού ἀναπαύει πήν Ἀδελφόπτη και τόν Ἐπίσκοπο». Ὁ Σεβασμιώτατος καρακτήρισε τόν Μακαριστό Γέροντα «ἄνθρωπο τῆς ἀγάπης και ὁ ἀγάπη εἶναι αἰώνια. Καί ὅταν ὑπάρχει αὐτό ὁ ἀγάπη, κανείς δέν τήν κλονίζει. Κι ὅταν ἄγιοι ἄνθρωποι μᾶς ἀγαποῦν, τότε και ὁ Παράδεισος μαζί τους θά εἶναι. Μήν ἀπελπιζόμαστε. Μή κάνουμε τό κουράγιο μας γιά τίς δυσκολίες τῆς ζωῆς. Όταν ὁ Ἑκκλησία μας ἀναδεικνύει, ὅπως πρόσφατα, συγχρόνους Ἅγιους, τότε μαζί τους θά εἶναι ὁ Παράδεισος γιά ὅλους! Αὐτό εἶναι τό δῶρο τοῦ Θεοῦ πρός ἐμάς, ἀπό τούς ὅποιους ζητᾶ ἀπλῶς πήν μετάνοια μας». Ἀκολούθησε Τρισάγιο ἐπί τοῦ τάφου τοῦ Μακαριστοῦ Γέροντος και ὁ προσφορά τοῦ καφέ και τῶν κολλύβων πρός ὄλους τους προσκυνητές. Στό Ἀρχονταρίκι τῆς Μονῆς ὁ Ἡγούμενος τῆς Μονῆς Γερόντισσα Νικοδήμην τόνισε ὅτι «παρά πήν δικαιολογημένη μας συγκίνηση ἐορτάζουμε πήν ἡμέρα τῆς ἐκδημίας τοῦ Γέροντός μας ώς πανήγυρο, ἐπικαλούμενοι τίς μεσιτείες του... Ὁ Γέροντας, κατά κοινή ὁμολογία, ὑπῆρξε ἔνα κεφάλαιο γιά τήν Ἑκκλησία... Ἐπί πενήντα ὀκτώ χρόνια ἐπέδειξε στήν ιερατική του διακονία ἀμέιωτη φιλοπονία και αὐτοθυσία, ἀναγέννησε χιλιάδες ψυχές στό Μυστήριο τῆς Μετανοίας, καλλιέργησε τό ποιμνίο τοῦ Χριστοῦ μέ ἄμετρους κόπους, θυσίες και κινδύνους, ἔδρεψε, ἔτι ζῶν, τά δῶρα τῆς Θείας Χάριτος, καλλιεργώντας πήν ἐσωτερική του πνευματική ζωή, ἐνέπινευσε σέ πολλές ψυχές πήν κλίση τῆς μοναχικῆς ἀφιερώσεως, μέ μόχθους και ἵδρωτες κατέστη ὁ νέος Κτίτωρ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς μας και συγκρότησε πήν μοναστική μας ἀδελφόπτητα... Ἐφυγε ὅρθιος, διακονῶν και λειτουργῶν μέχρι τελευταίας του ἀναπνοῆς. Δέν μᾶς ἄφησε, ὅμως, ὀρφανούς. Μᾶς παρέδωσε στήν μεριμνα τῆς Ἑκκλησίας και μᾶς στήριξε στό θεμέλιό τῆς Ἀγιορείτικης παραδόσεως ἀπό πήν ὅποια πάντοτε ἐμπνεύσαν, στό πρόσωπο τοῦ νέου Γέροντός μας...». Ἡ Γερόντισσα ἐξέφρασε πήν εὐγνωμοσύνη της πρός τόν νέον Πνευματικό τῆς Μονῆς γιά πήν ποικίλη φροντίδα του, ὅσο και τόν Σεβ. Ἐπίσκοπο μας γιά πήν πληθώρα τῶν εὐεργεσιῶν του πρός πήν Ἀδελφόπτη.

εὐθύνη νά καθοδηγεῖ ψυχές, πού γίνεται νέος κτίτορας μίας σπουδαίας Ἱερᾶς Μονῆς, δέν μπορεῖ παρά νά κερδίζει τόν σεβασμό και πήν εὐγνωμοσύνη μας», τόνισε. Ὁ κ. Ἰγνάτιος εὐχαρίστησε τό Γέροντα Ἐφραίμ γιά τήν ἀνάληψη τῆς πνευματικῆς καθοδηγησης τῆς Μονῆς, «γεγονός πού ἀναπαύει πήν ψυχή τοῦ π. Ἀντώνιου, γιατί ὁ Θεός ἔδωσε και πάλι Γέροντα συνετό, διακριτικό, ἔμπειρο, ἀγαπητικό, προστινή, πού ἀναπαύει πήν Ἀδελφόπτη και τόν Ἐπίσκοπο». Ὁ Σεβασμιώτατος καρακτήρισε τόν Μακαριστό Γέροντα «ἄνθρωπο τῆς ἀγάπης και ὁ ἀγάπη εἶναι αἰώνια. Καί ὅταν ὑπάρχει αὐτό ὁ ἀγάπη, κανείς δέν τήν κλονίζει. Κι ὅταν ἄγιοι ἄνθρωποι μᾶς ἀγαποῦν, τότε και ὁ Παράδεισος μαζί τους θά εἶναι. Μήν ἀπελπιζόμαστε. Μή κάνουμε τό κουράγιο μας γιά τίς δυσκολίες τῆς ζωῆς. Όταν ὁ Ἑκκλησία μας ἀναδεικνύει, ὅπως πρόσφατα, συγχρόνους Ἅγιους, τότε μαζί τους θά εἶναι ὁ Παράδεισος γιά ὅλους! Αὐτό εἶναι τό δῶρο τοῦ Θεοῦ πρός ἐμάς, ἀπό τούς ὅποιους ζητᾶ ἀπλῶς πήν μετάνοια μας». Ἀκολούθησε Τρισάγιο ἐπί τοῦ τάφου τοῦ Μακαριστοῦ Γέροντος και ὁ προσφορά τοῦ καφέ και τῶν κολλύβων πρός ὄλους τους προσκυνητές. Στό Ἀρχονταρίκι τῆς Μονῆς ὁ Ἡγούμενος τῆς Μονῆς Γερόντισσα Νικοδήμην τόνισε ὅτι «παρά πήν δικαιολογημένη μας συγκίνηση ἐορτάζουμε πήν ἡμέρα τῆς ἐκδημίας τοῦ Γέροντός μας ώς πανήγυρο, ἐπικαλούμενοι τίς μεσιτείες του... Ὁ Γέροντας, κατά κοινή ὁμολογία, ὑπῆρξε ἔνα κεφάλαιο γιά τήν Ἑκκλησία... Ἐπί πενήντα ὀκτώ χρόνια ἐπέδειξε στήν ιερατική του διακονία ἀμέιωτη φιλοπονία και αὐτοθυσία, ἀναγέννησε χιλιάδες ψυχές στό Μυστήριο τῆς Μετανοίας, καλλιέργησε τό ποιμνίο τοῦ Χριστοῦ μέ ἄμετρους κόπους, θυσίες και κινδύνους, ἔδρεψε, ἔτι ζῶν, τά δῶρα τῆς Θείας Χάριτος, καλλιεργώντας πήν ἐσωτερική του πνευματική ζωή, ἐνέπινευσε σέ πολλές ψυχές πήν κλίση τῆς μοναχικῆς ἀφιερώσεως, μέ μόχθους και ἵδρωτες κατέστη ὁ νέος Κτίτωρ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς μας και συγκρότησε πήν μοναστική μας ἀδελφόπτητα... Ἐφυγε ὅρθιος, διακονῶν και λειτουργῶν μέχρι τελευταίας του ἀναπνοῆς. Δέν μᾶς ἄφησε, ὅμως, ὀρφανούς. Μᾶς παρέδωσε στήν μεριμνα τῆς Ἑκκλησίας και μᾶς στήριξε στό θεμέλιό τῆς Ἀγιορείτικης παραδόσεως ἀπό πήν ὅποια πάντοτε ἐμπνεύσαν, στό πρόσωπο τοῦ νέου Γέροντός μας...». Ἡ Γερόντισσα ἐξέφρασε πήν εὐγνωμοσύνη της πρός τόν νέον Πνευματικό τῆς Μονῆς γιά πήν ποικίλη φροντίδα του, ὅσο και τόν Σεβ. Ἐπίσκοπο μας γιά πήν πληθώρα τῶν εὐεργεσιῶν του πρός πήν Ἀδελφόπτη.

ΣΤΗ ΧΑΛΚΙΔΑ Η ΙΕΡΑ ΕΙΚΟΝΑ ΤΗΣ ΠΑΝΑΓΙΑΣ ΞΕΝΙΑΣ

Στήν Ἐνορία Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου Κανήθου Χαλκίδος μεταφέρθηκε (7/6) ὁ Ἱερά Εἰκόνα τῆς Παναγίας Ξενίας, ὁ Ἐφόρος τῆς Τοπικῆς μας Ἑκκλησίας, κατόπιν αἰτίας τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Χαλκίδος κ. Χρυσοστόμου. Ἡ ἔλευση τῆς Ἱερᾶς Εἰκόνος στή Χαλκίδα, ἔγινε μέ ἀφορμή τούς Ἑορτασμούς γιά πήν ἐπέτειο συμπληρώσεως πενήντα (50) ἐτῶν ἀπό τά Ἐγκαίνια τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ και πήν ἰδρυση τῆς Πρότοτος Ἐνορίας τῆς περιοχῆς Κανήθου. Τήν Ἱερά Εἰκόνα τῆς Παναγίας τῆς Ξενίας ἐκόμισε ὁ Πρωτοσύγκελλος τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Δημητριάδος, Ἀρχιμ. Δαμασκηνός Κιαμέτης, συνοδευόμενος ἀπό τούς Ἀρχιμ. Ἐγκαίνιο Αναγνωστόπουλο και Ἀρχιμ. Σεραφείμ Κοντακιών. Ἡ ἐπίσημη ὑποδοχή ἔγινε στά προπύλαια τοῦ Ἱ. Ναοῦ, μέ παρουσία πολλῶν εὐλαβῶν πιστῶν, μέ ἐπικεφαλῆς τόν Ὑψηλούργο Υποδομῶν κ. Νικόλαο Μαυραγάνη και ἐκπροσώπους τῶν ὑπολοιπών Ἀρχῶν τοῦ Τόπου, ὅπως και μελῶν Πολιτιστικῶν Συλλόγων. Ἀμέσως τελέσθηκε ὁ Μέγας Πανηγυρικός Ἀρχιερατικός Ἐσπερινός, χοροστατοῦντος τοῦ Σεβασμιωτάτου κ. Χρυσοστόμου, ὁ ὅποιος κήρυξε τόν θεϊο λόγο πρός τούς πιστούς, και εὐχαρίστησε ἐκ μέρους τοῦ Ἱεροῦ Κλήρου και τοῦ εὐσεβοῦς Λαοῦ τῆς Πόλεως τόν Πρωτοσύγκελλο π. Δαμασκηνό γιά πήν εὐλογία τοῦ προσκυνήματος τῆς Ἱερᾶς Εἰκόνος τῆς Παναγίας Ξενίας, παρακαλώντας τόν νά διαβιβάσει τίς εὐχαριστίες αὐτές και πρός τό σεπτό πρόσωπο τοῦ Μητροπολίτου Δημητριάδος και Ἀλμυροῦ κ. Ἰγνατίου. Ἡ Ἱερά Εἰκόνα τῆς Παναγίας τῆς Ξενίας παρέμεινε στήν Χαλκίδα ἔως τήν Παρασκευή 15 Ιουνίου.

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΟΣ

ΚΑΤΑΣΚΗΝΩΣΕΙΣ 2018

Έπτα κατασκηνωτικές περιόδους στόν πανέμορφο "Άγιο Λαυρέντιο Πηλίου περιλαμβάνει τό πρόγραμμα πού καπήτισε τό Γραφείο Νεόπτος της Τοπικής μας Έκκλησίας γιά τό φετινό Καλοκαίρι. Οι κατασκηνωτικές περίοδοι θά πραγματοποιηθούν στό διάσπρα από 25 Ιουνίου έως 18 Αύγουστου και άφορούν Άγρια και Κορίτσια Δημοτικοῦ, Γυμνασίου και Λυκείου, καθώς και νέους και νέες από 18-30 έτῶν.

στόν
**"Άγιο Λαυρέντιο
Πηλίου"**

A' Περίοδος

Δευτέρα 25 Ιουνίου-Δευτέρα 2 Ιουλίου

Άγρια πού τελείωσαν τίν Γ'-Δ'-Ε' Δημοτικοῦ.

Υπεύθυνος: **π. Καλλίνικος Γεωργακόπουλος**

B' Περίοδος

Δευτέρα 2 Ιουλίου-Δευτέρα 9 Ιουλίου

Κορίτσια πού τελείωσαν τίν Γ'-Δ'-Ε'-ΣΤ' Δημοτικοῦ.

Υπεύθυνοι: **π. Βασίλειος Άδαμ, Πρεσβ. Λαμπρινή Λουλουδάκη**

Γ' Περίοδος

Δευτέρα 9 Ιουλίου-Δευτέρα 16 Ιουλίου

Άγρια πού τελείωσαν τίν ΣΤ' Δημοτικοῦ, Α'-Β' Γυμνασίου,

Υπεύθυνος: **π. Καλλίνικος Γεωργακόπουλος**

Δ' Περίοδος

Δευτέρα 16 Ιουλίου-Δευτέρα 23 Ιουλίου

Άγρια πού τελείωσαν τίν Γ' Γυμνασίου-Α', Β', Γ' Λυκείου.

Υπεύθυνος: **π. Καλλίνικος Γεωργακόπουλος**

E' Περίοδος

Δευτέρα 23 Ιουλίου-Δευτέρα 30 Ιουλίου

Κορίτσια πού τελείωσαν τίς τάξεις Γυμνασίου-Λυκείου.

Υπεύθυνη: **Θεοδώρα Γεωργακοπούλου**

ΣΤ' Περίοδος

Δευτέρα 30 Ιουλίου-Δευτέρα 6 Αύγουστου

Κορίτσια πού τελείωσαν τίν Γ', Δ', Ε', ΣΤ' Δημοτικοῦ.

Υπεύθυνη: **Γεωργία Λύτρα**

Z' Περίοδος

Πέμπτη 16 Αύγουστου-Σάββατο 18 Αύγουστου

Θερινή Κατασκήνωση τοῦ «Συνδέσμου Νέων»

(Νέοι και Νέες 18-30 έτῶν. Μποροῦν νά συμμετάσχουν και στελέχη τῶν Κατασκηνώσεων, φοιτητές, έργαζόμενοι).

Υπεύθυνος: **π. Χρήστος Χαχαμίδης**

Η Ιερά Μητρόπολη Δημητριάδος προτρέπει τούς γονεῖς νά ένθαρρύνουν τά παιδιά τους νά φιλοξενηθοῦν στίς κατασκηνώσεις, άποκομίζοντας πολλαπλά όφέλη και άνεπανάληπτες έμπειριες. Οι κατασκηνώσεις της Τοπικής Έκκλησίας θά λειτουργήσουν και πάλι γιά νά προσφέρουν μιά ξεχωριστή εύκαιρια μέσα στίς θερινές διακοπές γιά τά παιδιά μας, νά δημιουργήσουν άληθινές φιλίες, νά γνωρίσουν τίς άλήθειες τής πίστεώς μας, νά άποκτήσουν έμπειρια κοινοτικής ζωῆς, νά έξασκηθοῦν σωματικά και νά ωφεληθοῦν πνευματικά.

Οι δηλώσεις και φέτος θά κατατίθενται στό Βιβλιοπωλείο τής Ιερᾶς Μητροπόλεως «Λύχνος» (Καρτάλη μέ Γαζή, τηλ. 24210-32916), από τίς 7 Μαΐου άπο τούς γονεῖς άπευθείας.

Τό ειδικό έντυπο μέ τήν αίτηση συμμετοχῆς και περισσότερες πληροφορίες δημοσιεύεται στήν ιστοσελίδα τής Ιερᾶς Μητροπόλεως imd.gr